

Samitier era incapaç d'entendre els porters, com els passa a molts futbolistes

XAVIER RENEDO
Professor de literatura medieval

EL 9

ESPORTIU DE CATALUNYA

0,50
EUROS

Una lesió trenca la temporada de Velamazán

MOTOR FÓRMULA 1

Marc Gené, optimista pel futur de Williams

➤ ELS EQUIPS DE LA FÓRMULA 1 COMENCEN A ENTRENAR-SE A MONTMELÓ PER PREPARAR LA NOVA TEMPORADA

MOTOR MOTOCICLISME

El Gran Premi de Catalunya, escollit el millor del 2001

WATERPOLO

La selecció femenina obté un gran triomf en el seu debut

MOTOR RAL-LI DAKAR

Roma ja és segon però Meoni li treu més temps

BARÇA L'ONZE DE REXACH

Aquest és el camí

Rexach aposta per l'onze que va derrotar el Saragossa i la incorporació de Luis Enrique per trobar la continuïtat del bon joc i dels resultats

Rexach aposta per l'onze que va derrotar el Saragossa i la incorporació de Luis Enrique per trobar la continuïtat del bon joc i dels resultats

EL TRIDENT

➤ El 4-4-2 amb rombe i amb el trident és l'esquema tipus per afrontar el tram decisiu

SAVIOLA
8
GOLS EN 1.258
MINUTS

SANCIÓ ASSEGURADA

Les excuses de Rochembak i Geovanni tampoc van convèncer la directiva, que ahir els havia cridat a declarar i que després d'escoltar-los va decidir imposar-los una sanció entre 3.000 i 30.000 euros.

Rexach troba la fórmula

► Amb la primera volta complerta, el tècnic sembla que ha trobat per fi l'onze ideal

► El partit contra el Saragossa marcarà la línia a seguir en un gener plàcid

► Plena confiança en el trident i Reina de porter, principals novetats

► El 4-4-2 amb rombe serà l'aposta amb vista al segon tram de lliga

► Luis Enrique, l'únic que falta en l'onze que vol l'entrenador

ANGEL PONZ
Barcelona

Després d'una primera volta a la recerca d'una identitat, el Barça de Carles Rexach, que ha jugat amb tots els sistemes possibles, sembla que ha trobat per fi l'onze idoni. El tècnic, molt condicionat per les lesions en aquest primer tram de lliga, reconeix que pensa donar continuïtat als mateixos jugadors que van derrotar diumenge el Saragossa. «A mi sempre m'ha agradat tenir un onze tipus; perquè això passi, però, l'equip ha de funcionar i avui ho ha fet», va comentar. El retorn d'un Rivaldo que va donar mostres d'estar plenament recuperat, l'efectivitat d'un trident en què Rexach ha trigat massa temps a confiar de veritat —Saviola ha estat cinc vegades relegat a la suplència sense motiu aparent— i la millora física de Sergi han fet que el tècnic es decanti per un onze ben definit, amb vista a una segona volta en què les coses han d'estar més clares, en tots els sentits. Precisament, aquesta inconsistència —diferents equips, diferents sistemes i diferents jugadors— ha estat un dels motius que més controvèrsia ha creat al tècnic blaugrana.

Amb novetats. El debut de Reina en la lliga —el tècnic ha triat el millor calendari per enviar Bonano a la banqueta— i la presència de Frank de Boer —en detriment d'Andersson— com a company de Christanval al centre de la defensa col·loquen en una situació de privilegi l'equip. El Barça té la possibilitat de centrar-se definitivament en un mes de gener del tot propici pel que fa a calendari. Els resultats i les lesions —fins ara el pa de cada dia a Can Barça— marcaran el futur de l'onze que vol Rexach. Si les

Kluivert, Saviola i Rivaldo s'abracen. El trident tindrà continuïtat. / EFE.

coses van bé, només la figura de Luis Enrique hi té cabuda. L'asturià, que molt probablement rebrà l'alta mèdica aquesta mateixa setmana, és l'única peça que, ara mateix, balla a un tècnic que sempre ha estat amant de no complicar-se la vida; «si tot va bé, perquè canviar?», ha estat una de les seves sentències. El tècnic, conscient de la capacitat de lideratge que té l'asturià al camp, sap que plenament recuperat és un home que no pot estar a la banqueta. Així, Gabri—un altre dels jugadors en què

més confia el tècnic blaugrana— podria veure perillar la seva posició a la banda dreta i convertir-se en el pròxim candidat a la banqueta, sense un motiu clar i aparent. Els casos de Coco, Andersson o el més recent de Bonano en són els precedents. Els resultats, en un mes de gener més que factible, tornaran a dictar sentència. Les proves en les divuit jornades prèvies de poca cosa han servit. El 4-4-2 amb rombe i el trident són ara els millors aliats d'un tècnic que repetirà contra el Sevilla.

Ple català i només dos dels set fitxatges

No fa gaire, Carles Rexach explicava que era tremendament complicat conscienciar alguns dels seus jugadors del que significava jugar un derbi contra l'Espanyol —«dubto que entengui que hi ha gent que en cas de derrota es quedi sense sopar», va dir el dia abans de consumir-se la derrota— Casualtats o no, el fet és que en el «seu onze» ha optat per gent que ha mamat la samarreta: Reina, Puyol, Sergi, Gabrí i Xavi s'han fet un lloc en l'equip inicial i, a hores d'ara, només el lesionat Gerard és l'únic català de la plantilla que no juga amb assiduitat. Una dada que no deixa de ser curiosa, i fins a cert punt sorprenent si es té en compte que dels set reforços efectuats a l'estiu només dos estan jugant: Christanval i Saviola. La resta, inclòs un Bonano que s'havia erigit en el fitxatge més eficaç en aquest primer tram de lliga, van ser condemnats a la banqueta (Andersson, Coco i el porter argentí) o a la mateixa graderia (Rochemback i Giovanni, purgant el seu retard). El suec, una assegurança de vida a les primeres jornades de lliga, s'ha caigut per una lesió, Coco mai ha tingut la confiança plena del tècnic mentre que Rochemback i Giovanni —a banda de la seva tardança— semblen haver esgotat la quota d'oportunitats. / A.P.

L'APOSTA DE REXACH PER A LA SEGONA VOLTA

Reina
 Partits jugats **1**
 Titular **1**
 Minuts **90**
 Gols encaixats **0**
 Targetes **0**

De Boer
 Partits jugats **17**
 Titular **17**
 Minuts **1.400**
 Gols **0**
 Targetes **3**

Sergi
 Partits jugats **10**
 Titular **7**
 Minuts **647**
 Gols **0**
 Targetes **0**

Christanval
 Partits jugats **12**
 Titular **12**
 Minuts **1.051**
 Gols **0**
 Targetes **1**

Xavi
 Partits jugats **17**
 Titular **16**
 Minuts **1.447**
 Gols **1**
 Targetes **4**

Cocu
 Partits jugats **17**
 Titular **17**
 Minuts **1.591**
 Gols **0**
 Targetes **7**

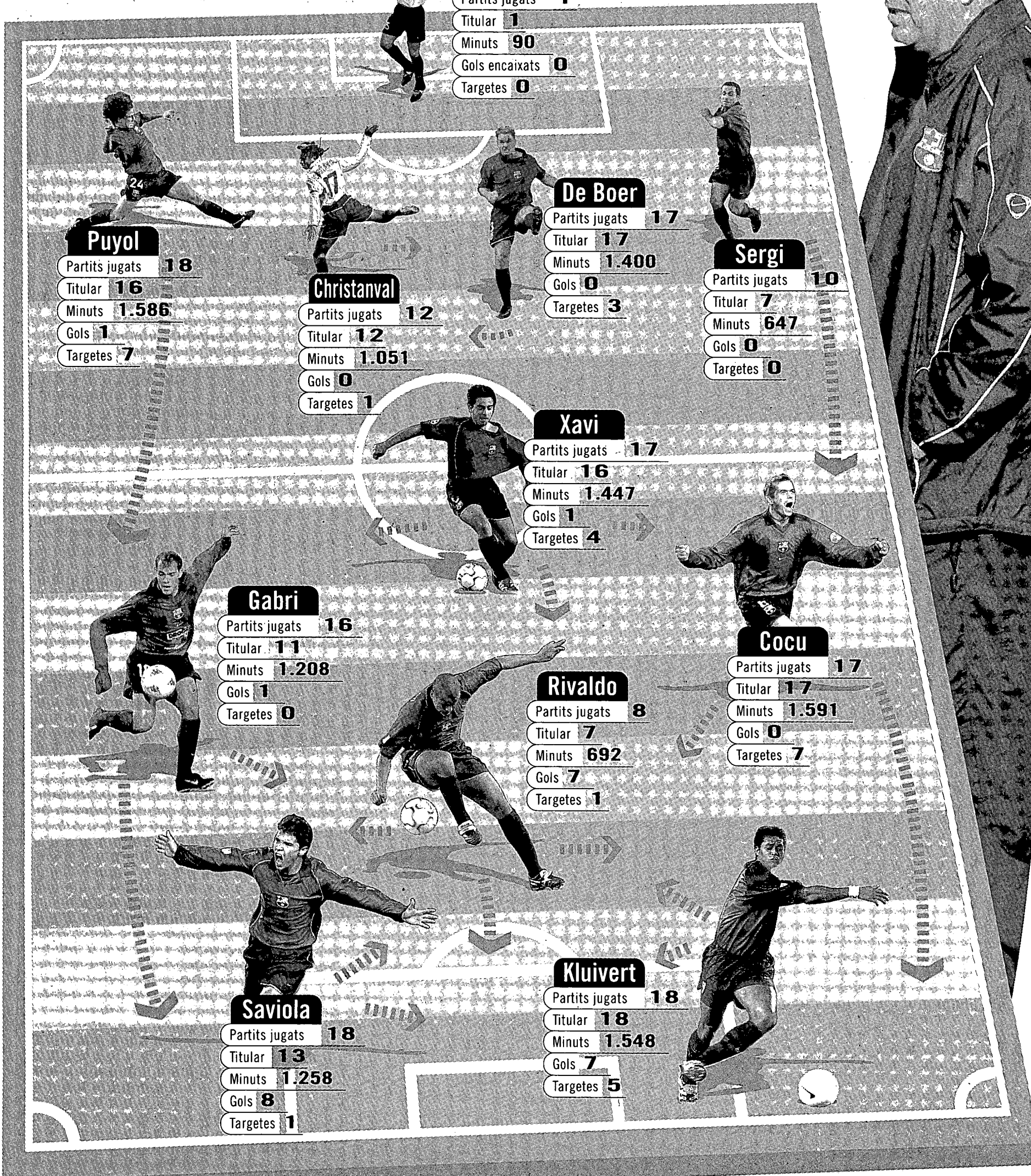
Rivaldo
 Partits jugats **8**
 Titular **7**
 Minuts **692**
 Gols **7**
 Targetes **1**

Kluivert
 Partits jugats **18**
 Titular **18**
 Minuts **1.548**
 Gols **7**
 Targetes **5**

Gabri
 Partits jugats **16**
 Titular **11**
 Minuts **1.208**
 Gols **1**
 Targetes **0**

Saviola
 Partits jugats **18**
 Titular **13**
 Minuts **1.258**
 Gols **8**
 Targetes **1**

Puyol
 Partits jugats **18**
 Titular **16**
 Minuts **1.586**
 Gols **1**
 Targetes **7**

Els dos brasilers tampoc convencen la directiva

➤ El club no fa pública la multa però confirma que hi haurà càstig

➤ Giovanni i Rochemback acaten una sanció que oscil·la entre els 3.000 i els 30.000 euros

A. PONZ
Barcelona

El Barça va donar ahir per tancat definitivament el capítol dels retards. Rochemback i Giovanni seran castigats després de no convèncer amb les seves explicacions ni el director general del club, Xavier Pérez Farguell, ni el director esportiu, Anton Parera, ni el secretari i portaveu, Josep Maria Coronas. Els mateixos arguments que havien donat a la premsa —és a dir, uns suposats «problemes personals»— són els que van esgrimir els dos brasilers en la reunió que ahir van mantenir a les oficines del club cap a les sis de la tarda. Les explicacions dels dos brasilers —que van estar poc més de vint minuts reunits amb els directius— no van convèncer a ningú i el Barça ja ha anunciat que sancionarà econòmicament els dos jugadors, emparant-se en el reglament intern del club. El Barça va fer ahir un comunicat de premsa però no va voler revelar l'import de la multa, que podria oscil·lar entre els 3.000 i els 30.000 euros —entre les 500.000 pessetes i els cinc milions de pessetes, aproximadament—. En el mateix comunicat, el club explica que valora «positivament» les explicacions dels dos jugadors però que la sanció «és necessària per restaurar el comportament correcte del seu grup professional» i que no vol fer públic l'import perquè és un assumpte «privat» entre el club i dos treballadors. Els jugadors, que van absentar-se dels dos primers entrenaments de l'any perquè havien allargat les vacances al seu país, van reunir-se de manera individual. Primer ho va fer Giovanni, durant poc més de 35 minuts i, poc després, va ser Rochemback l'encarregat de donar la cara. Cal dir que l'expedient sancionador es va obrir a petició del mateix tècnic, Carles Rexach, que malgrat haver decidit no incloure'ls en la llista de convocats pel partit contra el Saragossa també ha donat per tancat el tema.

Geovanni i Rochemback van dir ahir que acaten la sanció de la directiva i van demanar perdó pel retard. / EFE

Els jugadors demanen perdó

Els dos brasilers van sortir ahir de les oficines del club amb la lliçó ben apresada. Cap dels dos va voler polemitzar més i van començar la seva explicació demanant disculpes: «Va ser una errada meva arribar tard. Demano perdó a tothom i acataré tot el que club decideixi», va explicar Giovanni. El jugador va explicar que preferia no fer públic el contingut de la seva defensa davant els directius: «És un assumpte intern, que per la meua part està tancat. Tampoc és bo donar-hi més voltes», va explicar. En termes semblants va explicar-se el seu

compatriota Fabio Rochemback, que va ser l'últim dels dos d'abandonar les oficines: «He donat explicacions a tothom; als tècnics, als jugadors i ara als directius. La decisió que prenguin estarà bé», va explicar. El migcampista va revelar que no entén com un càstig el fet que no anés convocat en l'últim partit de lliga: «No m'havia entrenat com la resta de companys i, per tant, és normal que el tècnic preferís prescindir de mi». Rochemback diu que el seu objectiu ara «és tornar a recuperar la confiança» tant dels companys com de l'entrenador.

CRONOLOGIA

➤ **22 de desembre del 2001.** Els jugadors del Barça comencen les vacances després de perdre el derbi contra l'Espanyol (2-0). L'equip ha de tornar a la feina el primer dia de l'any, en una sessió programada a primera hora de la tarda.

➤ **1 de gener del 2002.** Geovanni i Rochemback —juntament amb Rivaldo, que tenia permís del club— no es presenten al primer entrenament. El club no pot contactar amb cap dels dos jugadors, que tampoc havien trucat amb antelació per explicar els motius de la tardança.

➤ **2 de gener del 2002.** Tampoc assisteixen a la sessió matinal. El capità, Sergi Barjuan, els critica amb contundència —«han faltat el respecte a la plantilla», comenta—. Els dos jugadors arriben al migdia a l'aeroport del Prat i a la tarda ja participen en la segona sessió programada per l'entrenador, Rexach. El club, a instàncies del tècnic, els obre expedient disciplinari i els cita dilluns a la seu del club.

➤ **3 de gener del 2002.** Els dos jugadors donen la cara davant la premsa. Tots dos adueixen motius personals en el retard. Les seves explicacions, però, no convencen a ningú.

➤ **5 de gener del 2002.** Els dos jugadors es queden fora de la llista de convocats pel partit contra el Saragossa. A més, Carles Rexach els fa entrenar a la tarda, juntament amb els lesionats i els que no entren en la llista.

➤ **6 de gener del 2002.** Tots dos presencien des de la graderia de l'Estadi la victòria del seu equip contra el Saragossa.

➤ **7 de gener del 2002.** Geovanni i Rochemback van a les oficines del club, on els espera el director general, Xavier Pérez Farguell. Les seves explicacions tampoc convencen el club i se'ls imposa una multa que no es vol fer pública.

► Sergi Barjuán va començar l'any amb un partit pletòric per la banda que va fer embadalir el Camp Nou

► El capità té dues oportunitats aquest mes a casa per guanyar-se la confiança del públic

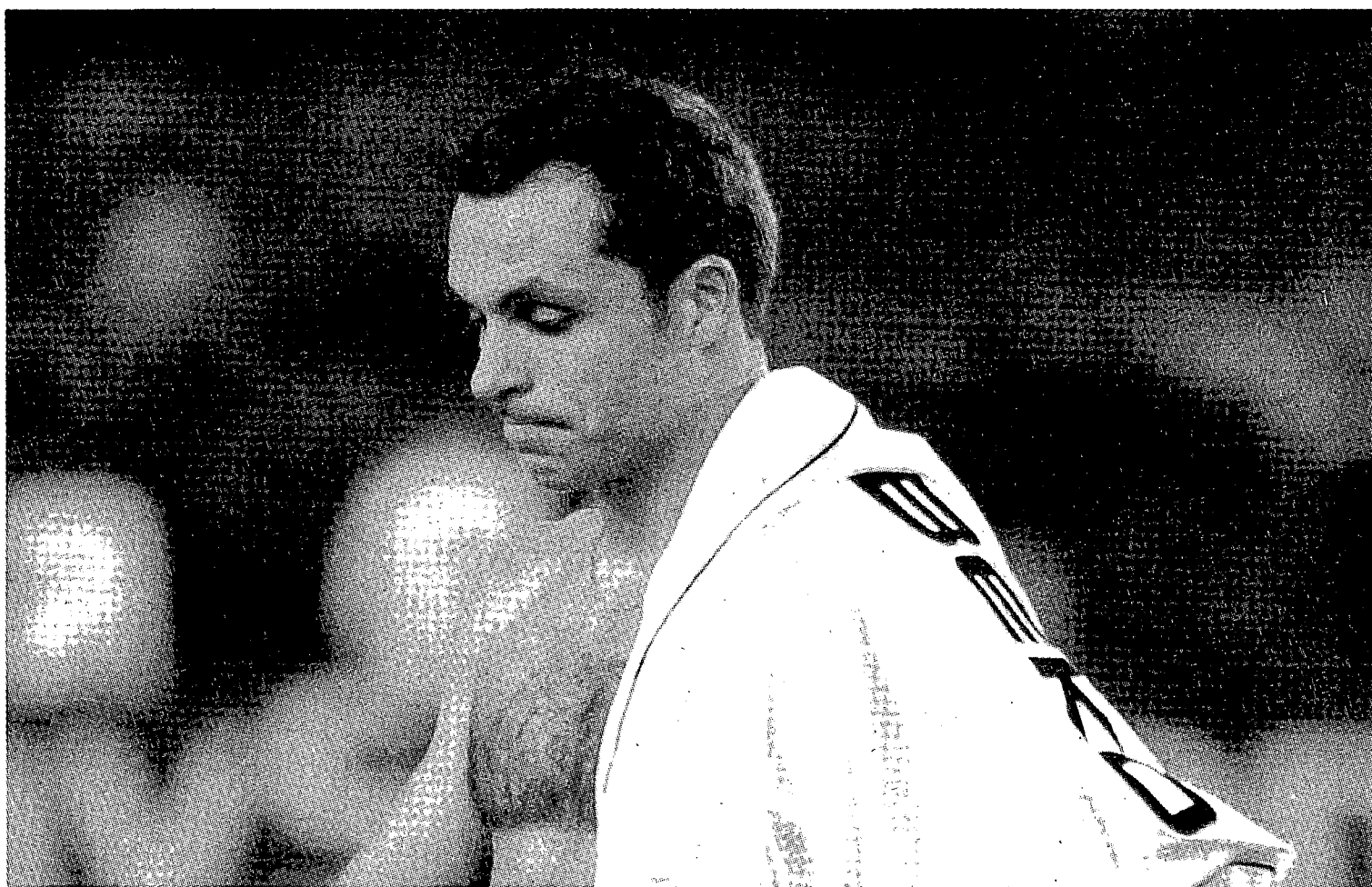
► El trident necessita en bona forma el lateral esquerre blaugrana per obrir les defenses rivals

L'eterna joventut?

JOSEP M. PUIG

Barcelona

Sergi Barjuán va enlluernar el Camp Nou. Es va fer seva la banda esquerra i va aprofitar que tot el Saragossa estava pendent del trident —Rivaldo, Kluivert i Saviola— per fabricar la jugada dels dos gols. Va ser la sorpresa agradable d'un partit que va començar per al lateral esquerre amb xiulets continus, però que va acabar amb una ovació quan Carles Rexach li va donar el plaer de ser aplaudit en ser canviat en el minut 82 per l'holandès Overmars. Serà flor d'un dia o bé Sergi ha entrat en una nova joventut vigorosa, que té com a píndola bàsica les declaracions contundents del capità arran de la polèmica Rochemback-Geovanni? Aquest és el principal dubte que sobrevola ara mateix el Camp Nou i que tindrà un nou episodi diumenge que ve a partir de les cinc de la tarda en la visita del Sevilla al Camp Nou.

El lateral esquerre Sergi Barjuán va ser un dels jugadors més destacats diumenge al Camp Nou. / EFE.

L'afició vol estimar. L'aficionat va demostrar ahir que està fart de xiular i té ganes de ser participat d'aquest Barça del 2002. La jornada va començar amb més xiulets que altres cops però de mica en mica el públic es va adonar que l'important era l'equip i els màxims beneficiats van ser Rivaldo i Sergi, els dos centres de les esbrincades. En la roda de premsa posterior al partit contra el Saragossa, Sergi va ser ben clar: «Quan l'equip surt al terreny de joc ho fa amb l'esperit de jugar bé. Avui sha demostrat que quan jugadors i afició van units és quan es gaudeix més. Un se n'alegra quan al final del partit l'afició l'aplaudeix.»

Des de la jornada 6. El tècnic català Carles Rexach va tornar a utilitzar Sergi en l'equip titular, un fet que no feia des de la jornada número sis quan el

Mallorca va visitar el Camp Nou. En aquest partit Sergi va patir una greu lesió muscular, que el va deixar fora dels terrenys de joc fins al partit contra el Celta. L'esquerra va sortir de suplent al camp i va entrar en mal peu ja que contra l'equip gallec va fer-se un gol en pròpia porta. Contra el Vila-real —va jugar els últims sis minuts quan va substituir Coco amb el partit guanyat— i l'Espanyol —també va sortir en la segona part per Coco un minut abans que Tamudo va fer el segon gol del partit— tampoc va ser titular, però diumenge va guanyar-li el lloc a Coco, que va estar a la banqueta. L'italià sembla que té les hores comptades en el club i Sergi, que semblava condemnat, ha guanyat punts en un club en què cada minut es respira un ambient ben diferent.

L'ANÀLISI RAMON MARIA CALDERÉ

Any nou, Sergi nou

Carles Rexach va aplicar la lògica i va distribuir els jugadors al camp de manera intel·ligent. La banda esquerra va ser tota de Sergi Barjuán, que va demostrar que aquest canvi d'any li ha anat perfecte tant en l'aspecte esportiu com en l'emocional. El partit del Saragossa era un matx en què l'equip tenia una exigència màxima i en què el Barça havia de d'oferir una imatge bona per esborrar les contínues polèmiques de la setmana passada. A més, el Madrid havia exposat un recital la nit abans i havia deixat un mal regust de boca al barcelonisme que multiplicava la coacció a la plantilla.

La tornada de l'equip titular de Sergi després de mes de dos mesos va ser clau. La participació futbolística tàctica que va tenir, amb pujades constants per la banda, va fabricar un jugador més ofensiu del que normalment ens delecta. El seu esperit va contagiar els companys, que es van agermanar en un vespre en què el Barça va canviar la imatge.

Però, a part de ser el millor diumenge al Camp Nou, Sergi va estampar sobre el terreny de joc el seu rol de capità. Durant la setmana ja va fer el seu primer paper de cap en les declaracions crítiques als brasilers Rochemback i Geovanni pel seu retard en la reincorporació a la plantilla i contra el Saragossa va mostrar una personalitat que va desenvolupar de manera molt eficaç. Un capità no només ha de jugar a futbol al terreny de joc sinó que també ha de portar el timó d'una nau quan va a la deriva. Sergi no només ha d'assumir de forma circumstancial aquesta virtut física que té com a jugador, sinó que ha de ser constant tota la temporada perquè el Barcelona conquereixi títols. Esperem que sigui un continu com també la titularitat de cinc jugadors del planter, que crec que per acabar ha de ser un clar exemple del que pot ser aquest Barça.

Es busca un nou regnat a la porteria

► Reina espera agafar la corona que va deixar òrfena Andoni Zubizarreta

► El canvi de porter a mitja temporada no és sinònim d'èxit

JOSEP M. PUIG
Barcelona

El tècnic Carles Rexach no surt d'un debat que ja n'obre un altre. Diumenge contra el Saragossa va apostar per Pepe Reina i va deixar assegut a la banqueta Roberto Bonano. L'entrenador català va fer servir l'argentí de cap de turc de les últimes derrotes de l'equip i va justificar el recanvi a partir de l'error majúscul que va tenir l'exporter de River Plate —junt amb el defensa holandès Frank de Boer— en el primer gol a Montjuïc contra l'Espanyol. Si la temporada passada va castigar Reina per la munió de gols que havia encaixat en un breu període de temps, ara li ha tocat el torn al veterà Bonano, que es va prendre molt malament aquesta decisió, tot i el seu caràcter afable.

Mal auguri. Els canvis de porter a mitja temporada no són sinònim d'èxit a la lliga a Can Barça en les últimes temporades. Els exemples són notables. En l'era Louis van Gaal (1997-00), la seguretat que va donar sota els pals el novíngut Ruud Hesp va permetre conquerir tres títols al Barcelona. La primera temporada es va aconseguir la lliga i, en la segona, els blaugrana van fer el doblet. En la tercera temporda, però, l'holandès va perdre la

confiança en Hesp i va donar la batuta a Francesc Arnau, que va tenir una nit tràgica al Bernabeu que el va condemnar per sempre més. Aquella temporada el Barcelona no va guanyar cap títol i Van Gaal va dimidir. La temporada següent (2000/01), amb Serra Ferrer a la banqueta, semblava que Dutruel havia de ser una garantia després de portar un bona carta de recomanació del Celta de Vigo. Serra Ferrer va alternar Dutruel i Arnau i els resultats van ser caòtics.

Un fet semblant li va passar al tècnic anglès Bobby Robson (1996/97), tot i que aquesta temporada el veterà preparador va conquerir la Recopa i la copa del Rei. L'arribada de Robson va venir acompanyada d'un porter qualificat com el millor del món: Vítor Baia. Però lluny de la realitat, el portuguès va tenir una temporada negra i va compartir la porteria amb Busquets, que va fer impossible la conquesta de la lliga. Així el mal endèmic del Barça a la lliga es reinunta a l'era Cruyff. Zubizarreta va establir l'últim gran regnat d'un porter al Camp Nou. Després de la final d'Atenes, el Barça ha viscut sense un porter de garanties, ja que Busquets va agafar un guants que se li van fer grans. Ara toca el torn de Reina, que el barcelonisme espera que sigui el nou rei.

El porter del planter Pepe Reina es mantindrà de titular diumenge que ve al Camp Nou contra el Sevilla en el primer partit de la segona volta del campionat de lliga. / EFE.

CONFIANÇA

► Miraré de seguir fent les coses bé i continuar a la porteria

TREBALL

► La titularitat contra el Saragossa em demostra que m'he entrenat bé

El Madrid troba la fórmula amb Iker Casillas

El Madrid va resoldre els seus problemes a la porteria amb Iker Casillas la temporada 1999/2000, després del periple del porter alemany Bodo Illgner. El porter basc es va donar a conèixer en una tanda de penals que ningú va poder veure per televisió en la final del mundial sub-20 (1999) però que va acabar donant el títol a la selecció estatal. Els blancs han viscut de la sort de cara que ha tingut aquest porter, que tot i la seva joventut ja acumula en el seu currículum una lliga estatal, una copa d'Europa i també una copa Intercontinental.

Coco i Alfonso, amb ofertes d'equips estrangers

➤ Segons el seu pare, Coco ha rebut una oferta del Juventus i una altra de l'Inter

➤ Manel Ferrer ha negociat la cessió d'Alfonso a l'Olympique de Marsella

FERRAN CORREAS
Barcelona

Francesco Coco i Alfonso Pérez Muñoz podrien deixar el Barcelona abans de la finalització de la present temporada. L'italià, a qui Sergi va deixar a la banqueta contra el Saragossa, ha rebut dues ofertes, una del Juventus i una altra de l'Inter de Milà, segons va declarar ahir el seu pare a COM Ràdio. Segons Nino Coco, que també és el representant del defensa italià, els dos equips italians estan disposats a fer un esforç per tal de contractar Coco, que actualment juga al Barcelona com a cedit pel Milà. Segons Nino Coco, l'Inter vol fitxar Coco ara mateix, mentre que el Juventus no vol el jugador fins a la propera temporada: «He mantingut contactes amb l'Inter i el Juventus, però el Barcelona no vol obrir cap negociació perquè vol mantenir Coco en la plantilla.» El pare i representant del jugador, però, ha manifestat que el defensa italià podria marxar del Barcelona abans del 30 de juny si no és titular: «Coco és titular a la selecció italiana i vol jugar el proper mundial de Corea i Japó. Sap que no ho farà si no juga al Barcelona els propers quatre mesos. Per això, si continua a la banqueta, ens podríem plantejar un canvi d'aïres.» Nino Coco també ha recordat que el seu fill juga com a cedit al Barcelona pel Milà, però que el club blaugrana té una opció de compra: «Fins al 30 de maig, el Barcelona té una opció per comprar Coco. Si la fa efectiva, podrà quedar-se amb el jugador per tres temporades o bé vendre'l.»

Alfonso. Pel que fa a Alfonso, jugador que no compta per a Carles Rexach i a qui, com ja vam avançar la setmana passada, el Barcelona busca equip, el seu representant, Manel Ferrer, ha rebut una important oferta de l'equip francès de l'Olympique de Marsella. Ferrer ja s'ha reunit amb el president del conjunt francès, Bernard Tapie, i aquest últim li ha

L'italià Francesco Coco ha rebut dues ofertes procedents del seu país. / EFE

Va rebutjar una oferta de l'Atlético de Madrid

No és la primera oferta que ha rebut aquesta temporada Alfonso. El jugador madrileny, a qui Carles Rexach va deixar molt clar abans de començar la temporada que tindria molt difícil jugar, ja que per davant seu hi ha Saviola, Kluivert, Rivaldo i Luis Enrique, va rebre una oferta de l'Atlético de Madrid l'estiu passat. Alfonso, que va arribar al Barcelona —recomanat per Serra Ferrer i quan Joan Gaspart va accedir a la presidència— procedent del Betis per 2.500 milions de pessetes, la va rebutjar després de no arribar a un acord econòmic amb l'entitat que presideix Jesús Gil.

fet saber la intenció de comptar amb Alfonso com a cedit fins a final de la present temporada. L'Olympique de Marsella està disposat a pagar la meitat de la fitxa que el davant madrileny rep en el Barcelona. Al jugador li agrada la idea de canviar d'equip, ja que sap que és molt difícil que pugui disposar de minuts. El president del Barcelona, Joan Gaspart, és qui té l'última paraula.

Bonano no se sent castigat i diu que ha passat moments pitjors

Barcelona. El porter del FC Barcelona Roberto Bonano va explicar ahir en declaracions a Catalunya Ràdio que no se sent castigat pel tècnic Carles Rexach i que en la seva carrera esportiva ha passat moments pitjors: «No és un castig i no vull criticar el tècnic per aquesta decisió. No és el primer cop que em passa i he passat moments pitjors en la meua carrera esportiva, com per exemple quan em vaig lesionar de gravetat», va dir Bonano, que va afegir que ningú li havia avançat que seria suplent. / EL 9

Hoek diu que es va sorprendre de veure Reina de titular

Barcelona. L'entrenador de porters blaugrana, Frank Hoek, va admetre ahir que no s'esperava que el tècnic Carles Rexach alineés de titular José Manuel Reina i deixés a la banqueta l'argentí Roberto Bonano. «Pepe està preparat i tant per mi com per ell ha estat una sorpresa, encara que ha actuat com un professional i ha demostrat que està molt bé mentalment perquè va fer molt bé la seva feina en tot el partit», va explicar el tècnic holandès en unes declaracions a l'emissora catalana COM Ràdio. / EL 9

Presentació de l'espai «Robins i Safirs» al Museu President Núñez

Barcelona. Avui, a la una del migdia i amb la presència de Joan Gaspart, president del Barcelona, i de Joan Antoni Samaranch, president d'honor del COI, tindrà lloc al museu del club l'acte de presentació de l'espai «Robins i Safirs», una col·lecció particular Futbolart-Pablo Ornaque. En aquest espai s'exhibirà un recull de peces i documents originals decisius per tenir un coneixement fidedigne de la història del Barcelona.

Saviola, a prop de ser el màxim golejador de primera

➤ L'argentí ha fet vuit gols, dos menys que Raúl, Catanha i Urzaiz

➤ El davanter és el primer jugador estranger en la classificació de golejadors de la lliga

FERRAN CORREAS
Barcelona

Després de marcar contra el Saragossa, Saviola, que ha vist moltes primeres parts des de la banqueta, és el màxim golejador del Barcelona en la primera volta amb vuit gols —un més que Kluivert— i el quart millor de primera, només superat pel jugador de l'Athletic Urzaiz, pel davanter del Real Madrid Raúl i pel brasiler nacionalitzat espanyol del Celta Catanha, que en sumen deu. Saviola, doncs, és cada cop més a prop de liderar la classificació de golejadors, un dels objectius que s'havia traçat quan va fitxar pel Barça i que podria aconseguir aviat si, com sembla, Rexach el manté com a titular.

Saviola, que ha jugat divuit partits en la primera volta encara que només en tretze ha estat titular, ha fet els vuit gols en els 1.258 minuts que ha disputat. Els ha fet tots des de l'interior de l'àrea, el lloc del camp on millor es troba l'argentí. Set d'aquests gols els ha marcat amb la seva cama bona, la dreta, mentre que el vuitè el va fer amb l'esquerra. Curiosament, sobretot perquè Rexach ha utilitzat poc Saviola lluny del Camp Nou, l'argentí només ha marcat a l'Estadi; les seves víctimes han estat el Tenerife, el

Javier Saviola ha fet vuit gols aquesta temporada en la lliga. / EFE

«El meu moment encara no ha arribat»

Javier Saviola ha parlat per la pàgina oficial del club després de ser escollit millor jugador del mes de desembre per aquesta web. El davanter argentí diu que treballa cada dia per millorar i reconeix que encara no s'ha vist al millor Saviola: «Encara no ha arribat el meu millor moment», diu l'argentí, que reconeix que no s'ha vist afavorit pel fet de ser suplent en molts partits. L'exjugador del River, que tria el gol contra el Tenerife com el millor que ha marcat com a blaugrana, també diu que estaria bé que el Barcelona fitxés el seu compatriota Riquelme, però que aquest tema és responsabilitat dels tècnics i no seva.

Mallorca, el València, el Betis, el Valladolid en dues ocasions, el Celta i el Saragossa. Saviola també ha donat una passada de gol i ha provocat l'únic penal que han xiulat els àrbitres favorable al Barça. Saviola està, doncs, en el bon camí per guanyar el títol de màxim golejador de primera, cosa que no aconseguirà un jugador del Barça des de la temporada 96/97, quan ho va fer Ronaldo.

Els metges del Sevilla no descarten Reyes per diumenge

Sevilla. Antonio Reyes, jove jugador del Sevilla que ha estat seguit pel Barcelona, no està descartat per al partit que jugaran diumenge a l'Estadi el Barça i el conjunt andalús, tot i que es va lesionar contra el Vila-real. Reyes va patir una estrebada muscular a un adductor i avui serà sotmès a una ecografia per conèixer l'abast de la lesió. Segons els metges del Sevilla, el temps de recuperació podria ser de deu dies, però les ganes de jugar de Reyes podrien accelerar la recuperació. / F.C.

L'equip, després de descansar ahir, torna aquest matí als entrenaments

Barcelona. El Barça torna aquest matí —dos quarts de deu— després d'haver gaudit ahir de jornada de descans. Carles Rexach recuperarà el migcampista Luis Enrique, que ja ha superat el procés gripal que li va impedir participar la setmana passada en els dos últims entrenaments. L'asturià molt possiblement rebrà aquesta mateixa tarda l'alta mèdica i estarà en condicions de jugar contra el Sevilla. Reiziger, ja recuperat dels problemes d'intestí, també tornarà als entrenaments. / EL 9

Bonano, Cocu, Puyol i Kluivert, els que més han jugat

Barcelona. La suplència de Bonano contra el Saragossa ha suposat que la primera volta de la lliga hagi acabat sense que cap jugador hagi disputat tots els partits. Amb tot, el porter —titular en les altres divuit jornades— és el que més minuts ha disputat (1.620), seguit per Cocu (1.551), Puyol (1.546) i Kluivert (1.536). Aquests tres jugadors només s'han perdut una jornada de lliga, igual que l'argentí Saviola. / EL 9

De la Cruz demana temps

F.C.

Barcelona

Toño de la Cruz, tercer entrenador del Barcelona, va repassar ahir la primera volta del conjunt blaugrana. Per ell, potser no ha estat tan bona com alguns esperaven, però ha demanat temps als aficionats: «És cert que per la qualitat dels nostres jugadors el Barcelona quasi sempre està obligat a jugar bé, però ja que ens han volgut comparar amb el Dream Team, he de dir que aquell equip va necessitar un temps

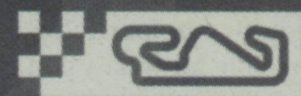
per fer-se, per això també demano que ara ens donin temps. També hem de tenir en compte que hem tingut molts lesionats i que vam haver de canviar la nostra preparació física per jugar l'eliminatòria prèvia de la lliga de campions.» El tècnic blaugrana, que creu que no han de donar necessàriament explicacions després del canvi fet a la porteria i que no han de fixar-se gaire en el Real Madrid, és optimista per aquesta segona volta: «El joc del Barça millorarà. Serà clau la recuperació d'alguns jugadors

que han estat lesionats, com Rivaldo o Luis Enrique.» De la Cruz, però últim, ha valorat la possibilitat que Saviola, Kluivert i Rivaldo continuïn jugant junts: «Uns dies és el trident i uns altres els extrems. Nosaltres sabem com ha de jugar el Barça. Tenim jugadors de molta qualitat a la davantera, però no sempre poden jugar tots junts. Per nosaltres és molt important tenir la pilota, que no ens la prenguin perquè si és així, patim. I per recuperar pilotes no sempre poden jugar junts tots aquests futbolistes.»

De la Cruz, tècnic del Barcelona. / EFE

Feliç 2002

Circuit de
Catalunya

**Falten només 110 dies per a la Fórmula-1
i els equips ja comencen a escalfar motors**

26, 27, 28 Abril GRAN PREMIO DE ESPAÑA DE FÓRMULA-1

Fes-te Soci i comença a gaudir-ne ara mateix.

Ferrari, Williams, McLaren, Jaguar, Renault...
estaran entrenant del 7 a l'11 de gener

Casa Milà (La Pedrera), Barcelona

T'esperem al Circuit !

www.circuitcat.com Tel. 93 571 97 77

El Circuit de Catalunya de Montmeló bull d'activitat aquests dies. Els equips que participen en el mundial de fórmula 1 han triat el recinte català per començar a posar a punt els vehicles amb què lluitaran aquesta temporada en la categoria reina de l'automobilisme. Un tria que ve donada tant pel bon clima que hi ha a Catalunya en aquestes dates en com-

paració amb la gran majoria de països europeus, com per les prestacions i serveis que ofereix i l'organització del Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC). El circuit català, contràriament al que algú podria pensar, no és un

EDITORIAL

Un gran circuit

recinte que s'utilitzi un parell de cops l'any en les grans competicions, sinó una instal·lació on cada cop és més complicat trobar dates lliures per fer activitats.

La capacitat organitzativa del RACC i la bondat del circuit de

Montmeló va rebre ahir, a més, el reconeixement de l'associació d'equips del mundial de motociclisme, l'IRTA, que va distingir el Gran Premi de Catalunya com el millor organitzat del campionat del món del 2001 entre els setze grans premis que s'hi van disputar durant l'any passat. Una distinció que el circuit català ja havia rebut l'any 1992.

HO DIUEN
ELS LECTORS...

Correu: Ronda Sant Pere, 19-21, 7è 6a. 08010 Barcelona.
c/ Santa Eugènia, 42. 17005 Girona
Telèfon: 902 36 99 99
Adreça electrònica: e19@el9.com

Seleccions

Abans de res, enhorabona per aquesta iniciativa. Ja era hora, com deia el vostre anunci, ja era hora que tinguéssim un diari esportiu de qualitat en la nostra llengua! Només us demano constància i un xic de paciència per consolidar aquesta proposta. També us demano que insistiu i feu pinya al costat de gran part de la societat catalana en l'afer de la nostra selecció (de les nostres seleccions, més ben dit). Si deixem morir aquest tema, estem llestos. Al llarg de la nostra història, el conformisme ha estat sempre el nostre pitjor enemic. Endavant i sort! / RAMON PASSO-LAS I GUTIÉRREZ. Banyoles (Pla de l'Estany)

Futbol americà

Tinc entès que teniu intenció d'informar de futbol americà al vostre diari. Si és així compteu amb mi i d'altres de la Penya Montjuïc-119 dels Barcelona Dragons com a lectors fidels de la vostra publicació. / CARLES CABANES (president i cap de penya). Barcelona (Barcelonès).

Les declaracions de Rivaldo

Estic indignat amb les declaracions de Rivaldo sobre el partit Catalunya-Brasil. Tot i les explicacions posteriors que va donar, si més no va demostrar una gran imprudència. El Barcelona ha de tenir jugadors intel·ligents, tant amb els peus com amb el cap. Cordialment. / JOSEP CIRERA BARCELÓ. Vila-real (Plana Baixa).

[ALGUNA PREGUNTA MÉS? L'ESPAI D'HUMOR DEL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO]

Zidane efervescent

A la meseta, Zidane té nom de medicament efervescent contra els estats de fluixesa (i no és pas barat) però si canvies d'aires i t'ho mires amb ulls catalans, et pot encomanar una febrada galopant, perquè en realitat Zidane és el virus.

Oblidem l'epidèmia de grip i comencem a buscar antídoto contra la passa de Zidanitis aguda detectada als informatius més vells, per no dir rancis, que es fan i es desfan a Madrid.

A Tele-5 parlaven de Magic Johnson. «Pero para magia, la de Zidane». A Antena-3, parlaven dels Reis. «Llegan los tres Reyes, y Zidane». A TVE demanen als nens que esperen dels mags d'Orient, i contesten: «La bufanda del Madrid». Com diria la gran (ja té una edat) Aramis Fuster, demòcrata de tota la vida: «Te quieres callar!»

Per no parlar de l'exercici de masoquisme per excel·lència que és escoltar el Butano i companyia. O sí, escoltem-los en ple extasi. De la manera que xisclen, més que veure cuixes de futbolistes sembla que contemplin les parts nobles de les estrelles del cinema porno. «Superior, superior, superior», criden. «Estelar, estelar, estelar», s'esgargamellen. «Gran gol, golazo, supergol», proclamen amb uns gemecs orgasmàtics dignes de cinema per adults. «Lo mejor del mundo», exageren (a no ser que hagin vist poc món). I ho rematen religiosament, per compensar tant de gemec obscè: «Golazo de Raúl en el nombre del padre, el hijo y el espíritu santo».

A veure si cola i diem Amén, com si això fos el rosari, però el de l'Aurora, perquè durarà tot el 2002. I queden 357 dies.

EL COMENTARI DEL MANOLO
[EL NOSTRE HOME A MADRID]

Rebajas y saldos

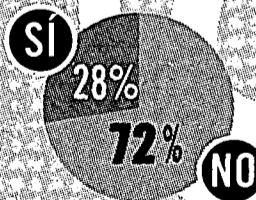
El Niño os ha dejao un poco de calderilla, porque sabemos cómo os gusta llenar la euro-guardiola de cerdito. Pero El Niño de verdá és Raúl. Junto a papá Zidane y el tío Figo, son la mejor lotería del mundo mundial. En cambio en el Barça estais en plan rebajamos las rebajas, y ofrecemos un ofertón de cuidado: Rochemback a precio de saldo. Y el Geovanni, que se llama como ése que nos hizo una butifarra, pero él os la ha hecho a vosotros. Toma Moreno! Qué mal ejemplo para nuestra gran Europa!

LA BARRILA DE L'AVI

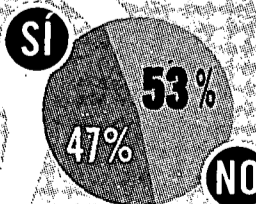

EL LECTOR digit@

Han de destituir Víctor Muñoz com a entrenador del Vila-real després de cinc derrotes seguides?

Pot jugar Jordan amb els Wizards la final de l'NBA?

Votacions: www.el9.com

Riquelme

El Madrid va rebotar el mercat amb Zidane. El Barça, en canvi, ens va sorprendre amb noms com Rochemback o Geovanni que ni hem après a pronunciar. Veient jugar el Madrid dissabte ens queia la bava, mentre que molts dies veient el Barça (i exceptuo el partit contra el Saragossa) el que ens cau és la cara de vergonya. Conclusió: els cracks no són mai cars. I Riquelme és un crack. / AGUSTÍ DANÉS

DUTXA
FREDA

Una frase popularitzada ja fa anys pel *profeta del gol*, Johan Cruyff, s'ha convertit, des del mateix dia que va sortir de la seva boca, en el principi de l'estil esportiu de fer declaracions, un gènere habitualment sembrat de tòpics buits de contingut i obvietats insuperables. «Futbol és futbol», la sentència a què em refereixo, ha estat, a més, un dels axiomes més incontestables no únicament del món de l'esport sinó de la història del pensament en general i del pensament reduc-

DE RABONA

Futbol i frases lapidàries

del profeta hagi passat a menar la tropa barcelonista perquè fins i tot un dogma tan definitiu com «futbol és futbol» sigui posat en dubte davant la simple contemplació d'un partit dels blaugrana. Ep! Però no patiu: en Xarli segur que em dirà que vaig errat perquè, ja se sap, «el futbol és així». / CARLES RIBERA

[TRIBUNA COBERTA XAVIER RENEDO PUIG]

L'última parada

Fabià Estapé explica a les seves memòries que en els anys cinquanta, mentre s'asseia a la tribuna de les Corts entre Pep Samitier i Ricardo Zamora, Samitier li recomanava sovint que no fes cas de Zamora: «Aquest és porter, i els porters, de cap, poc! Com vols que sigui llest un tio que accepta la feina de posar cap i mans sota les botes de claus d'un altre?». En poques paraules: Samitier, l'amic de Carlos Gardel i de Maurice Chevalier, però també de Ricardo Zamora, era incapaç d'entendre els porters, cosa, dit sigui de passada, molt comuna entre molts de futbolistes. El 1936, precisament l'any en què Zamora es va retirar, un altre porter de la seva mateixa lleva, que entenia molt més bé que Samitier les penes i les glòries del seu ofici, va jugar amb tanta passió l'últim partit de la seva vida que no va poder acabar-lo sencer: va posar amb tan mala fortuna cap i mans sota les botes de claus d'un davanter de l'equip contrari que va perdre el coneixement a causa d'un cop de peu. Aquest porter es deia Vladimir Nabokov, l'autor d'algunes de les novel·les més inoblidables del segle XX i, pel que sembla, de parades igualment inoblidables i espectaculars, tot i que Samitier segurament no les hagués sabut apreciar.

En els seus anys d'estudiant a Cambridge Nabokov dividia el seu entusiasme entre la poesia i el futbol. Sabia on eren els camps de futbol i les llibreries, però no sabia, no ho va arribar a saber mai, on era la biblioteca de la universitat. Per tant, quan Nabokov parlava de futbol de-

Ricardo Zamora la temporada 1930/31, que va jugar amb el Real Madrid. / UNIVERSO EDITORIAL.

via saber de què parlava. No sorprèn gens, doncs, que algunes de les seves reflexions sobre l'ofici de porter en aquells anys ens ajudin a entendre més bé la figura de Ricardo Zamora.

Segons Nabokov, en els països llatins els porters gaudien d'una fama i d'un atractiu popular extraordinaris, fins al punt de poder rivalitzar amb els toreros i els grans aviadors

i de ser perseguits pels carrers per nens bocabadats. Potser, per tant, quan Pep Samitier es burlava de Zamora en el fons sentia enveja d'un futbolista que era tan famós com ell, o fins i tot encara més. Nabokov potser també envejava Zamora, però en el bon sentit, és a dir l'admirava i fins i tot l'imitava. Les famoses *zamoranes*, les parades amb els colzes, eren alhora espectaculars i excèntriques, que és precisament com es definia el mateix Nabokov com a porter. L'autor de *Lolita* lamentava, però, no haver pogut ser tan popular com els porters dels països llatins perquè la major part de la seva carrera va tenir lloc a Anglaterra, un país, segons deia, en què el «terror nacional a destacar i una passió massa obstinada pel treball compacte d'equip no afavorien el desenvolupament de l'art excèntric del porter». Malgrat tot, és a dir malgrat la indiferència de tot Anglaterra, Nabokov va desenvolupar el seu art com a porter. N'és una bona prova l'última parada de la seva vida llançant-se als peus d'un davanter contrari. Nabokov s'hi va fer amb tanta passió que, tot i haver perdut el coneixement, mantenia aferrada la pilota al seu pit amb tanta força que només quan va recuperar la consciència la va deixar anar.

Es tracta, indiscutiblement, d'una manera excèntrica d'acabar un partit i una carrera futbolística, però alhora summament espectacular i, a més, efectiva, perquè la pilota no va arribar a entrar. Què més se li pot demanar a un porter?

Xavier Renedo i Puig.
Professor de literatura medieval a la Universitat de Girona

Diagnòstic al camp

Una primera prospecció mèdica a peu de gespa de La Rosaleda feta pel doctor Juan Carlos González va avançar la gravetat de la lesió de Toni Velamazán. Els responsables mèdics no van creure convenient passar consulta en una clínica malaguenya.

Alex tornarà abans

El centrecampista Alex Fernández es va reincorporar ahir als entrenaments amb la resta dels seus companys. L'ecografia feta a la zona afectada determina que el microtrencament està tancat i el jugador podria estar a punt pel partit de La Romareda.

Pendants de Posse

L'argentí Martín Posse podrà jugar diumenge vinent si remeten les molèsties que encara té com a conseqüència de la gastroenteritis que li va impedir jugar a La Rosaleda, on ni tan sols va estar a la banqueta. S'espera que sigui el substitut de Velamazán.

Toni Velamazán, KO fins al mes de juny

➤ El jugador està resignat i ahora esperançat pensant en una ràpida recuperació

➤ Les lesions l'han perseguit i no li han permès rendir a un nivell òptim

➤ Sánchez Llibre li va comunicar que la seva renovació ja estava pactada

MANEL RODRÍGUEZ

Barcelona

Resignat i ahora encoratjat, Toni Velamazán va explicar ahir els detalls de la seva lesió —trencament del lligament creuat anterior del genoll esquerre—, i va donar una lliçó d'enteresa anímica que l'ha d'ajudar a superar el mal tràngol d'una de les lesions més greus que pot patir un jugador, i que el deixarà fora dels terrenys de joc fins al mes de juny. A Toni Velamazán ja li van prediagnosticar la lesió a La Rosaleda i des d'aquell moment només pensa a recuperar-se. «Ho vaig passar molt malament fins que vaig conèixer l'abast de la lesió, després vaig canviar el xip i ara estic sencer.» La recuperació prevista per aquest tipus de dolència és d'un mínim de sis mesos. L'espanyolista, però, no es vol marcar objectius. «No penso ni en sis ni en vuit mesos..., els que siguin, sempre que estigui en plenitud de condicions quan torni.»

Ahir a les 11 del matí el doctor Ramon Cugat li va confirmar el diagnòstic i va ser sotmès a una sèrie de proves prèvies a la intervenció quirúrgica que li practicarà avui a primera hora de la tarda l'equip mèdic liderat per un dels millors especialistes mundials en lesions de lligaments. La bona notícia del dia va ser la confirmació de la seva renovació. «El president em va trucar i em va assegurar

Toni Velamazán va tenir mala sort a La Rosaleda. / EFE

que la renovació estava pactada i gairebé tancada.»

Mala sort. Les lesions han perseguit aquesta temporada Velamazán sense permetre-li agafar el ritme de competició

amb normalitat. Primer va ser a San Mamés on es va fer un trencament fibrillar: «Me'l vaig fer tot sol», va dir. Aquest contratemps li va impedir jugar contra la Real Sociedad, l'Alavés i el Mallorca. Toni no va

tornar en plenitud de condicions fins al derbi contra el Barça. Diumenge a Màlaga va dir adéu a la temporada. «Les lesions són l'enemic més gran dels jugadors. Quan menys t'ho esperes, passa.»

Solució artroscòpica per a una lesió típica

Aquesta tarda l'equip mèdic format pels doctors Cugat, Cusco, Xavier Joan i Montse García intervindrà Toni Velamazán d'una lesió considerada tan habitual com greu. Un cop confirmat el trencament del lligament creuat anterior de la cama esquerra, una lesió amb un índex de recuperació total del 90 per cent, li faran una intervenció per via artroscòpica en que revisaran totes les estructures del genoll, i faran una neteja de la resta del lligament trencat per substituir-lo amb una part del tendó rotulià, una pràctica coneguda com os, tendó, os. La duració prevista de la intervenció és d'uns 45 minuts. Pel que fa a la recuperació, el jugador començarà a fer exercicis amb el genoll un cop li treguin el guix al cap d'una setmana. La recuperació de Velamazán estarà supervisada pel fisioterapeuta de la Mútua Muntanyesa Miguel Ángel Pérez. El temps de recuperació estimat és de sis mesos si no es presenta cap contratemps. M.R.

L'autoestima baixa a zero arran de la derrota a Màlaga

► L'Espanyol va mostrar la seva pitjor cara a La Rosaleda amb un futbol insuls

► Es difumina el crèdit aconseguit amb el triomf contra el Barcelona en el derbi

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

L'Espanyol va fer diumenge un pas enrere de repercussions imprevisibles. No tan sols per la derrota a Màlaga, on Barça i Dépor van empatar i van perdre Osasuna i Betis, per exemple, sinó per la pobra imatge que van transmetre i pel caríssim peatge que van haver d'abonar amb la lesió de Toni Vellamazán. L'efecte moral del triomf contra el Barcelona es difuminà a mesura que la realitat els aboca a la situació actual, tretzè a la classificació i a quatre punts dels llocs de descens. Per altra banda, la confiança i autoestima amb què van viatjar a Màlaga va baixar fins a la cota zero. I és que quan un equip és incapaç de crear una ocasió de gol en 90 minuts, si exceptuem un xut de De Lucas amb el temps exhaurit, el termòmetre de la moral s'enfonsa fins als mínims. Només un triomf a La Romareda o un bon partit contra l'equip de Txetxu Rojo col·locaria les coses al seu lloc.

Roger García només va jugar 18 minuts a La Rosaleda / EFE

Decisió tècnica. Tàcticament la visió del partit que preveia Paço Flores es va produir. Es va veure molt poc futbol, marcatges enganxosos i joc aeri a dojo. Potser per això va apostar per

Soldevilla en la posició de doble pivot. Ningú no li retreu al tècnic de l'Espanyol aquesta decisió. Però on sí que no estan d'acord és amb la decisió de deixar Roger a la banqueta. Si

bé és cert que el de Sabadell tenia algun problema a l'esquena, un cop vist el resultat és evident que qualsevol altra opció hauria estat, si més no, diferent. Posteriorment però, l'en-

trada de Roger —l'Espanyol va acabar jugant amb Roger, De Lucas, Aganzo i Iván Díaz en posicions avançades—, tampoc no va modificar el panorama els darrers minuts.

L'Espanyol perd tres llocs en la classificació i es col·loca tretzè

La derrota contra el Màlaga ha fet perdre tres llocs en la classificació a l'Espanyol. L'equip de Paço Flores ocupa després de la jornada que clou la primera volta la tretzena posició, amb els mateixos punts que tenia —24—, i es queda a set punts dels llocs de la UEFA i a només tres del descens. El conjunt blanc-i-blau s'ha desenganxat del grup que té la competició europea com a meta i diumenge afrontarà un compromís d'alt risc a La Romareda contra un Saragossa amb l'aigua al coll i amb un entrenador, Txetxu Rojo, molt qüestionat per l'afició i que es juga el seu seient a la banqueta si no guanya.

L'equip més castigat de la lliga, amb set penals en contra

L'equip de Paço Flores és el conjunt de primera divisió al qual han xiulat més penals en contra al llarg de tota la primera volta. L'Espanyol encapçala aquesta particular classificació amb set penals, per davant de Tenerife —sis— i del Màlaga —cinc—. A favor li han xiulat penals màximes contra Sevilla, Alavés i Celta, però en cap dels casos se n'ha beneficiat en el marcador final. En contra, la majoria dels gols encaixats de penal han tingut repercussió en el marcador i en els punts. A Mendizorroza, el penal en contra va significar la neutralització del primer gol català, igual que contra l'Osasuna a casa.

PENALS

► A favor	
Espanyol - Sevilla	(2-1)
Atabès - Espanyol	(0-1)
Celta - Espanyol	(0-1)
► En contra	
Betis - Espanyol	(2-0)
R. Madrid - Espanyol	(3-0)
Espanyol - Osasuna	(1-1)
L. Palmas - Espanyol	(2-0)
Athletic - Espanyol	(1-0)
Alavés - Espanyol	(1-1)
Màlaga - Espanyol	(2-0)

Protesten tres accions conflictives

M.R.
Barcelona

Els jugadors de l'Espanyol consideren, sense que això serveixi d'excusa, que a Màlaga es van produir tres accions conflictives amb decisió arbitral contrària als seus interessos. Les accions van ser la falta prèvia al gol de Duda, la merescuda expulsió de Fernando Sanz i el penal xiulat a Lopo. Juan Luis Mora explica que en la jugada del primer gol hi va haver «confusió perquè l'àrbitre havia aixecat la mà per indicar que

no es fes el llançament fins que no xiulés, posició que s'interpreta habitualment com a llançament indirecte». Mora no es va escudar, però, en cap pretext i va reconèixer que no havia arribat a la pilota.

La segona acció conflictiva va ser la sanció amb targeta groga a Fernando Sanz per placatge a Tamudo quan se n'anava tot sol cap a la porteria. El protagonista de la jugada manifesta que es mereixia l'expulsió, però amb atenuants: «La veritat és que havia perdut la trajectòria pel centre i estava

escorat a la dreta. Tot i així jo l'hauria expulsat perquè es va desentendre de la pilota i era l'últim jugador.» Tamudo, però, va excusar l'acció de l'exmadridista: «Prefereixo el que em va fer que una puntada de peu o una entrada lletja.» En l'acció que va precedir el tercer gol, Zárate va contribuir a la senyalització de la pena màxima, encara que el defensa Alberto Lopo reconeix que va haver-hi contacte: «Sí, el vaig tocar i hi va haver contacte, però el jugador també em busca per mirar d'enganyar l'àrbitre.»

Lopo al camp del Madrid / EFE

Senyors, això s'anima

► La lliga tanca la primera volta amb una demostració de poder del Real Madrid

► El València reacciona a temps i es guanya el crèdit per ser candidat al títol

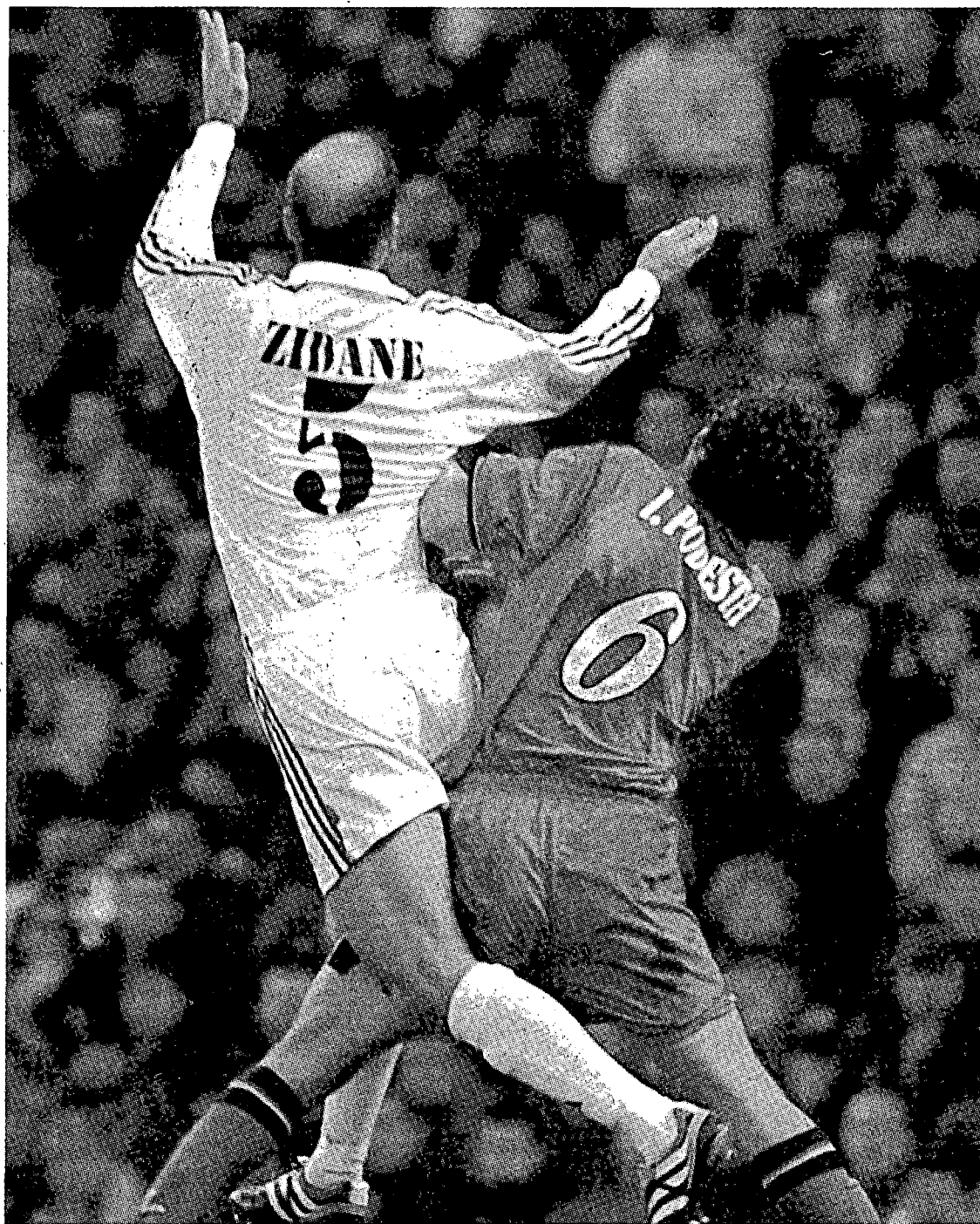
► Kovacevic torna a la Real Sociedad i és el gran fitxatge del mercat d'hivern

QUIM FERNÁNDEZ
Barcelona

El final de la primera volta de la lliga es va convertir dissabte en una demostració de força del Real Madrid i la promesa d'exhibir Zidane cada cap de setmana. La sensació general després de dinou jornades és que Zidane està per sobre de qualsevol altre jugador i que el debat que es va originar a partir del rendiment que va oferir en les primeres jornades era tan inútil com una cassola de cera. Zidane eleva el nivell de la lliga en general i genera por, sobretot entre els defensors dels equips més modestos.

Pel futbol que van jugar dissabte, els madridistes són ara mateix l'equip més poderós del campionat, però està per veure com passen el mes de febrer i com suporten el feix de partits de la lliga de campions que els caurà a sobre. Per darrere hi ha un grup —format pel Celta, l'Alavés, el Deportivo, el València i el Betis— que els poden fer un favor fent-se mal entre ells. No n'hi ha cap que estigui per sobre dels altres. El Deportivo sembla adormit fora de casa, el Celta va a la seva, el Betis ja en té prou sent allà on és, l'Athletic creu en ell mateix, el València fa dies que pedala fort i del Barcelona val més no parlar-ne. En tot cas, l'únic que ara mateix té clar que vol jugar pel títol de lliga és el València. Segurament per una qüestió d'orgull del seu entrenador, Rafa Benítez, a qui han qüestionat amb una intensitat gairebé política des del primer dia que es va calçar a Paterna. El València animarà diumenge, al Bernabeu, el començament de la segona meitat de la lliga. Una altra ocasió per comprovar la solidesa del bloc del líder.

Massa partits. Si l'evolució futbolística de primera divisió no fa un capgirell, el destí del Rayo Vallecano, el Tenerife, el Mallorca, l'Osasuna i la Real Sociedad serà només evitar el descens. Fins ara han aportat ben poca cosa. L'acumulació

Zidane salta amb Podestà, del Sevilla, en una acció d'un partit de lliga d'aquest any. / EFE

de partits ha carregat en excés el Mallorca però no li ha esgotat els recursos. Recursos que sembla haver perdut el Vila-real, tan eufòric a començament de temporada, o que no troba de cap manera el Saragossa. Sense dir gaire res, l'Osasuna es va construir una base sòlida de mica en mica. Però el Rayo no sap on va i cada setmana li han sacsejat l'estómac amb un entrenou diferent. Sembla que a Vallecás ningú no ha capfermat ni una corda i, sobretot, fa la sensació que té

un equip de jugadors que ja n'han vist de tots colors i que van fer destituir de mala manera Goikoetxea perquè no els deixava ensenyar a fer fills al pare. A Tenerife, que tampoc no van bé, l'entrenador va aprendre el funcionament de la categoria a força de clatellots. Però se'n va sortint. A Sant Sebastià també han aplicat una idea, la de Toshack, que ja té l'equip a mida un cop s'ha tret de sobre els que li feien nosa i ha fet tornar Kovacevic, el gran fitxatge del mercat d'hivern.

La prudència de Sevilla i la calma de Fernando Vázquez

El Sevilla va arribar a primera sense fer fressa i s'hi quedarà sense patir si conserva la serenitat que ha exhibit fins ara. El club va donar un vot de confiança a Francisco Caparrós i li va regalar l'any de retorn de l'equip a primera. Fins ara, Caparrós ha mantingut el seu equip en una dinàmica de regularitat adequant la prudència al caràcter ambiciós que li estan agafant els jugadors. Però, sobre qualsevol altra cosa, Caparrós ha conservat el caràcter fort i ha controlat el vestidor. També és cert que el Sevilla ha tingut la fortuna de descobrir Reyes i Gallardo al magatzem dels equips inferiors però d'entrada s'ha mantingut fidel a uns principis futbolístics.

Fernando Vázquez ha fet més o menys el mateix a Las Palmas però, de mica en mica, l'estabilitat se li va escolant entre els dits. Vázquez ha construït un equip amb un fonament sòlid recorrent a la imaginació, desgranant els recursos que li ofereixen els jugadors, estudiant les possibilitats que li ofereix cada partit i convencent els rivals que jugar a l'estadi Insular exigeix una responsabilitat futbolística especial. Però els problemes econòmics del club porten camí de desballestar tota l'estructura de l'entrenador galleg que no podrà dir res si els jugadors es queixen perquè no cobren, tal com va fer, fa pocs dies, el porter Nacho González, que està disposat a no renovar.

LES DADES

	2001-2002	2000-2001
Gols marcats	535	464
Mitjana de gols	2,8	2,4
Gols dels equips locals	324	279
Gols dels equips visitants	211	185
Gols estrangers	211	180
Gols estatals	311	277
Victòries locals	99	92
Victòries visitants	40	49
Epats	51	48
Penals assenyalats	61	60
Penals transformats	45	51
Expulsions	58	59

SUAR LA SAMARRETA
XAVI AGUADO

Fi de la primera volta

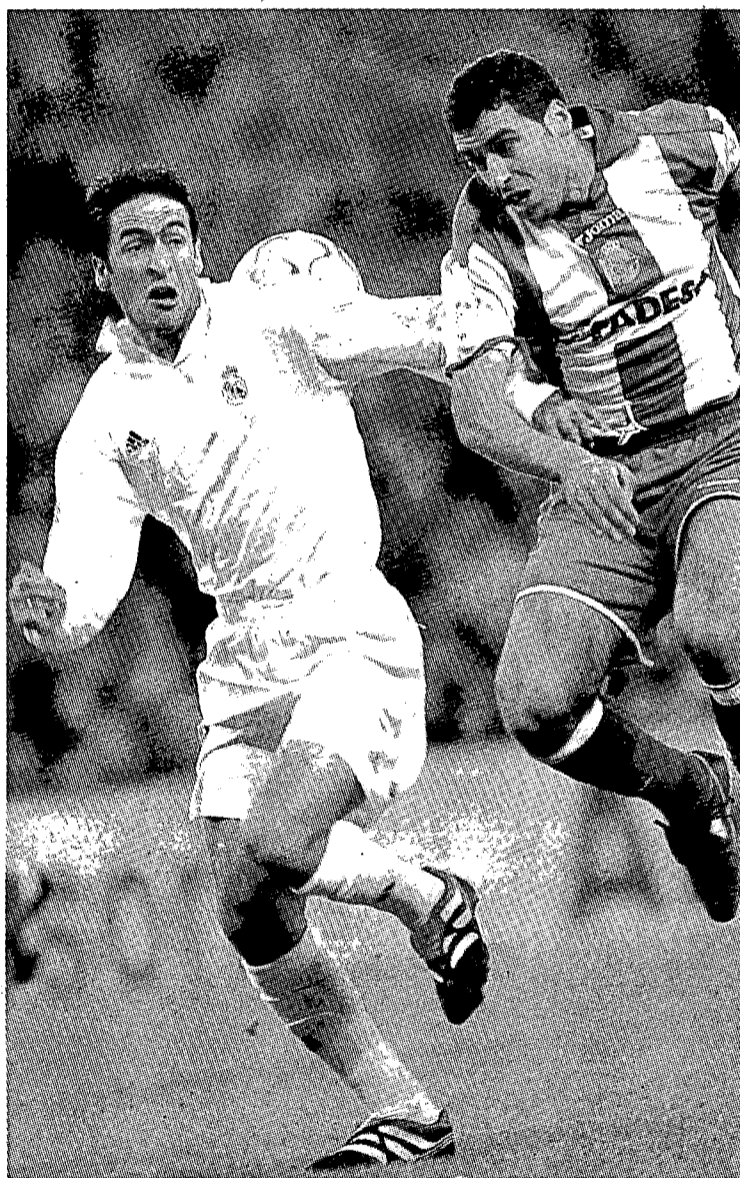
UN MADRID FULGURANT. S'ha acabat la primera volta. Els primers dinou partits no han fet més que demostrar el que tothom s'imaginava: la igualtat que hi ha a la lliga. Fa deu jornades, però, ningú s'hauria imaginat que el Real Madrid, que era el divuitè classificat, acabaria sent campió d'hivern i un dels equips més en forma del continent. En canvi, altres equips, com ara el Deportivo de la Corunya i el Barça, que comandaven la classificació, ara —un per la seva fòbia a jugar fora de Riazor i l'altre per la seva irregularitat— han començat a dependre de futures ensopagades de l'equip blanc. Els motius d'aquesta transformació possiblement són moltes, però jo crec que el més essencial és que Vicente del Bosque ha trobat un onze que la majoria dels aficionats saben de memòria. En canvi, els altres entrenadors dels equips favorits al títol estan en una situació diferent: Charly Rexach sols ha repetit dos onzes fins ara i Jabo Irueta s'ha decantat per les arxiconegudes rotacions. Aquest ha estat el factor principal per què l'equip blanc s'hagi distanciat una mica dels seus rivals en la lliga.

LA «FAMOSA» IGUALTAT. Dels altres equips aspirants a alguna cosa més que entrar a Europa, com ara el Celta, l'Athletic de Bilbao, el Betis i el València, destaca la seva irregularitat, produïda per la famosa igualtat, que fa que cada partit sigui molt complicat guanyar-lo. L'equilibri de forces que existeix es demostra amb el fet que els deu últims —exceptuant el Rayo Vallecano— estiguin separats per només sis punts, i això fa que qualsevol mala ratxa porti qualsevol d'aquests equips als llocs de descens.

EXHIBICIÓ OFENSIVA. Dels partits més destacats del cap de setmana, en el Real Madrid-Deportivo es va veure una exhibició ofensiva de l'equip de la capital de l'Estat —comptant amb algunes facilitats que va donar el Dépor—, amb un Raúl i un Zidane —autor d'un gol per emmarcar— que van demostrar per què són dos dels jugadors més cotitzats del moment. La gent es pot pensar que la clau del Madrid està en l'aspecte ofensiu, però la diferència amb l'equip de fa dos mesos és que ara tothom intenta recuperar la pilota, i això produeix un equilibri tàctic en tot l'equip.

LATERALS DECISIUS. L'altre partit interessant era el Barça-Saragossa. Després d'una setmana moguda a causa de declaracions, retards i polèmiques, el Bar-

ça es va conjurar per guanyar, i aquests equips que tenen tanta qualitat i a més uneixen esforços són difícils de sorprendre, encara que s'ha de reconèixer que no van trobar gaire oposició del meu equip. La majoria de gent està convençuda que la clau del partit va ser el famós trident, però els espectadors més entesos sabran entendre que la clau del partit va estar en dos jugadors del planter. Els dos laterals, tant Sergi com Puyol, van fer que l'absència d'extremes a què obliga el fet d'alinear el trident la compensessin

Raúl —a la foto— i Zidane van liderar el triomf del Madrid. / EFE

ells doblant el seu esforç. La majoria de jugades d'atac del Barça, incloent-hi els dos gols, van ser per centrades de Sergi o de Puyol.

QUEDA MOLT. El principal perill per al Real Madrid en la resta de la temporada és que ha d'afrontar moltes competicions —la lliga, la copa del Rei i la lliga de champions— amb un onze tipus molt clar però amb pocs recanvis fiables. El Barça té més banqueta que el Madrid i a més està fora de la copa del Rei. En la profunditat de la banqueta podrien venir els problemes del Madrid.

Xavi Aguado.
Jugador del Saragossa

EL DEBUT

El debut d'un vell conegut

El davanter hispanoargentí Juan Antonio Pizzi va encetar una nova etapa a la lliga dissabte passat a El Madrigal amb el Vila-real. Pizzi, que en la seva etapa anterior havia jugat en el Tenerife, el València i el Barcelona, és l'esperança del Vila-real per superar la mala ratxa i el poc encert davant de porteria.

LA JUGADA

La «rabona» de Tote

El jugador del Valladolid Tote va protagonitzar l'acció més espectacular en la jugada del segon gol del seu equip. El davanter, que havia marcat el primer gol, va driblar cinc contraris i quan estava a la ratlla de fons va fer la passada de la mort al seu company amb una «rabona» que va sorprendre tothom.

LES FRASES

Pepe Mel

ENTRENADOR DEL TENERIFE

«Ens ha costat molt que [Fuertes] no mengés tants donuts (Fent referència al fet que el seu jugador s'hagi aprimat)»

Fuertes

JUGADOR ARGENTÍ TENERIFE

«És un acudit. Perquè els donuts no els he descobert fins que he arribat aquí (Responent les declaracions de Mel)»

JOSÉ MANUEL ESNAL «MANÉ»

ENTRENADOR DE L'ALAVÉS

«Està comprovat que els quatre últims no es mamen el dit perquè tots han puntuat (Després de perdre contra l'Osasuna)»

Salva Ballesta

JUGADOR DEL VALÈNCIA

«[Tocar la pilota amb la mà] ha estat una cagada total. Però estava molt motivat pel fet de ser el camp que era. (Sobre l'acció que va propiciar la seva expulsió al Ruiz de Lopera)»

Javier Irueta

ENTRENADOR DEL DEPORTIVO

«Hem de jugar tres partits contra el Valladolid en tres dies i ens coneixerem com si fóssim germans»

LES DADES

0 Els partits que ha guanyat fora de casa aquesta temporada el Rayo Vallecano. Aquesta estadística contribueix a explicar per què és cuer.

5 Les jornades que fa que el Vila-real no aconsegueixi una victòria.

6 Els penals que han xiulat al Sevilla aquesta temporada. És el més castigat aquesta temporada.

19 Els punts que ha deixat escapar l'Athletic de Bilbao durant la primera volta a San Mamés. Ha empatat cinc dels deu partits que ha jugat i n'ha perdut tres.

36 Els anys que fa que el Saragossa va guanyar al camp del Barcelona per última vegada.

58 Els minuts que va jugar el migcampista del Mallorca Ibagaza després de la lesió que va patir fa quatre mesos, en la lliga de champions contra l'Arsenal.

107 Els gols que ha marcat el migcampista i capità de l'Athletic Club Julen Guerrero. Ho va fer el mateix dia del seu 28è aniversari en el seu 350è partit oficial amb l'equip basc.

200 Els partits que ha jugat el defensa Paqui a la màxima categoria. El jugador de Las Palmas també ha defensat les samarretes del Tenerife, el Saragossa, l'Hèrcules i Las Palmas.

Salva (València) no jugarà al Bernabeu per l'expulsió

València. El davanter del València Salva Ballesta no podrà jugar diumenge que ve contra el Real Madrid a causa de l'expulsió per doble amonestació d'ahir en el partit contra el Betis, i d'aquesta manera no es produirà l'enfrontament entre els pitxitxis de primera divisió —el madridista Raúl— i de segona A —Salva— de la temporada passada. «Em sap molt greu perdre'm un partit com aquest perquè són els que motiven molt un jugador i acabes rendint més. Si em diuen que si no jugo, guanyem, firmo. Però sap greu», assegura Sánchez, Mista i Ilie es disputaran els dos llocs d'atac del conjunt valencianista. / EL 9

La cessió de Castaño al Nàstic es frena per motius econòmics

Tarragona. El Nàstic gairebé ha fet marxa enrere en la cessió de Javi Castaño, jugador del Betis, arran dels desacords econòmics d'última hora. Josep Maria Andreu, president del Nàstic, veu molt poques possibilitats que Castaño s'incorpori després de la reunió d'ahir entre les dues parts, que va durar deu hores, i diu que la situació hauria de fer un gir espectacular perquè es concretés la cessió. Des del club hi havia el convenciment que l'acord amb Castaño, a través d'un representant, estava tancat, però el futbolista es va presentar a Tarragona amb un nou agent, dient que no coneixia l'altre i volia renegociar les condicions econòmiques. / EL 9

Ibagaza (Mallorca) vol anar a poc a poc per no recaure

Palma de Mallorca. El migcampista argentí del Real Mallorca, Ariel «Caño» Ibagaza, que va reapareixer ahir al camp del Valladolid després de quasi quatre mesos lesionat, assegura que va tenir bones sensacions sobre el camp però que està «trist» per la derrota del seu equip (2-1). «L'anietat de jugar com més aviat millor i ajudar els meus companys em va perjudicar. Ara el més important és que l'equip pugui sortir de les posicions de descens», va dir. «Pel que fa a mi, tot i que em trobo molt bé, vull anar a poc a poc per no precipitar-me i tornar-me a lesionar», va afegir. Ibagaza va jugar 32 minuts al Nuevo Zorrilla. / EL 9

Prima de 174.293 euros per al Figueres si elimina el Còrdova

Figueres. La directiva de la Unió Esportiva Figueres oferirà una prima de 174.293 euros, la més alta de la seva història, als jugadors i al cost tècnic si eliminen el Còrdova en els quarts de final de la copa del Rei, el partit d'anada del qual es disputarà demà. El president del club figuerenc, Albert Domínguez, va afirmar que seria tan «meravellós» passar a les semifinals que l'esforç dels jugadors mereixeria aquesta recompensa, argumentant també el gran ressò mediàtic que generaria. La prima suposaria per als membres de la plantilla ingressar uns 6.010 euros per cap. / EL 9

El Madrid i el Rayo posen a prova la seva confiança

► El primer partit de quarts de final de la copa enfronta el nou líder i el cuer
► Del Bosque alinearà els titulars i Manzano motiva els seus jugadors

EL 9

Barcelona

El Real Madrid està en ratxa i fins i tot la federació espanyola ha convertit en un pur tràmit l'eliminària de quarts de final entre l'equip blanc i el cuer de la lliga, el Rayo Vallecano. Els responsables federatius donen per fet que el Rayo no serà a les semifinals ja que la data perquè es jugui el partit de lliga ajornat entre l'equip de Vallecas i l'Alavés coincideix amb l'eliminària de semifinals de la copa. Al marge d'aquest polèmica gratuïta, el partit d'anada dels quarts de final entre el Madrid i el Rayo es jugarà avui al Santiago Bernabeu (2/4 de 10, per TV3). La desigualtat entre els dos equips és evident, però l'entrenador del Madrid, Vicente del Bosque, en la seva línia habitual de prudència, ha avisat del perill d'un excés de confiança del seu equip. Del Bosque no va voler entrar en la polèmica per la decisió de la federació i es va limitar a dir que «potser es tracta d'una previsió federativa». No es preveuen grans canvis en l'onze del Madrid respecte al que va jugar dissabte, únicament Karanka en el lloc de Pavón.

El Rayo arriba a aquest partit en una bona situació anímica, ja que fa un mes i una setmana

Del Bosque no vol que els seus jugadors es refiïn. / EFE

El Madrid cedeix Rivera al Marsella

El jugador del Real Madrid Alberto Rivera jugarà cedit a l'Olympique de Marsella fins a final de temporada. El migcampista ofensiu, que té 23 anys, ha acceptat de bon grat la cessió i espera debutar demà amb l'equip marsellès demà mateix, en el partit de copa de la lliga contra el Mónaco. «M'he entrenat a fons amb el Real Madrid des de començament de temporada. No tindrè cap problema si em criden dimecres», ha afirmat.

que no perd a la lliga i la copa, i amb ganes de fer empassar les previsions a la federació. Manzano farà almenys quatre canvis en l'onze habitual, i entraran a l'equip Lopetegui, Alcázar, Peragón i Helder.

Demà, els altres tres. Els altres tres partits de quarts de final de la copa —Vila-real-Athletic, Deportivo-Valladolid i Còrdova-Figueres— es juguen demà.

«No vull ser la mascota de l'Extremadura»

EL 9

Almendralejo

Kiko va tancar ahir l'acord que el lligarà a l'Extremadura, equip de la segona A, fins a final de temporada i va fer una declaració d'intencions assegurant que no vol ser «la mascota» de l'equip. L'exjugador del Cadis i l'Atlético de Madrid, de 29 anys, va demanar confiança als aficionats i va assegurar que confia «cegament» en ell i les seves possibilitats. El davanter

va explicar que ha rebutjat ofertes, entre les quals una del River Plate argentí, però que no va dubtar quan el va trucar Juanito, el president del club extremeny i excompany a l'Atlético: «Al'Extremadura tot és diferent, planer. La meua família necessitava tranquil·litat.»

Kiko, que serà presentat oficialment avui juntament amb Pier, va descartar que jugui diumenge perquè farà dues setmanes de pretemporada després de cinc mesos inactiu.

Kiko, durant la roda de premsa d'ahir. / EFE

El Fulham renuncia al fitxatge de Carew

➤ El club anglès manté que no està recuperat del tot d'una tendinitis al genoll

➤ El València no accepta una rebaixa del traspàs, que era de 18 milions d'euros

➤ El jugador es reincorpora avui als entrenaments però encara és transferible

EL 9
Londres

El Fulham ha renunciat finalment al fitxatge del jugador noruec del València, John Carew, aferrant-se als resultats d'un examen mèdic que no ha superat. Segons els serveis mèdics del club anglès, el davanter no estava completament recuperat d'una tendinitis rotuliana al genoll dret i es volia recolzar en aquest fet per renegociar les condicions de l'acord de traspàs, a partir del qual s'havia compromès a pagar uns 18 milions d'euros, el doble del que havia pagat el club valencianista al Rosenborg fa un any i mig. El València es va negar a rebaixar el preu i va anunciar ahir mateix que desestimava l'operació i va anunciar la reincorporació de Carew als entrenaments de la plantilla tot i que el mantindrà en la llista de jugadors transferibles.

El club anglès, propietat del magnat Al Fayed, va provar d'abaratir el fitxatge de Carew per totes bandes. Amb el València no li ha sortit bé i amb el jugador portava camí de fracassar novament. El Fulham, un equip que es vol reubicar entre els referents de la primera divisió anglesa, volia negociar partint d'una base econòmica inferior

Carew cedeix la pilota entre dos contraris, en un partit amistós de pretemporada a Suïssa. / EFE

a la que reclamava Carew tot i que li garantia quatre anys de contracte. La directiva i el representant del jugador, Per

Flod, van estar negociant gairebé tot el cap de setmana sense arribar a cap acord. Les previsions del jugador eren molt su-

periors a les que li oferia el club anglès i s'acostaven als 2.500.000 d'euros, el doble del que cobra al València.

El Manchester fa una oferta per l'argentí Ayala

El Manchester està disposat a pagar gairebé 17 milions d'euros per tancar el traspàs d'Ayala i ha fet arribar una oferta al València a través del representant del jugador. El club anglès, que ja s'havia interessat pel defensa argentí, pretén aconseguir el fitxatge per millorar el rendiment defensiu de l'equip, que s'ha ressentit de la baixa de Jaap Stam —a qui l'entrenador Alex Fergusson va fer fora— i no ha tret prou suc de la incorporació de Laurent Blanc. El València, que d'entrada es nega a negociar, va comprar Ayala al Milan per 600 milions, aprofitant que el club italià se'l volia treure de sobre, i va pactar una fitxa un 30% inferior a la que demanava el jugador amb el compromís de millorar-li les condicions de contracte si complia les expectatives.

El Vila-real enroca i no troba remei

EL 9
Vila-real

El Vila-real ha acabat la primera volta de la lliga amb la poc honorable condició d'haver estat el pitjor equip de les últimes cinc jornades, amb un punt de quinze possibles. Fins ara els nervis no han generat cap situació pública de pànic al club

però aquest bagatge paupèrrim podria degenerar en una pèrdua de confiança en l'entrenador Víctor Muñoz, sobretot després de l'última derrota.

Precisament l'últim resultat de lliga ha deixat una sensació de misèria futbolística a Vila-real que no es cura només amb la incorporació de Pizzi. L'exjugador del Barcelona, del

Tenerife i del València ha arribat a la Plana per marcar gols mentre se solda la tibia de Palermo però en un partit no ha tingut temps de resoldre la falta de rematada. Abans de perdre contra el Sevilla (0-2), el Vila-real ha fracassat al camp del Celta (3-1), contra el Barcelona (0-1), a Saragossa (3-2) i només va poder arrencar un empat

contra l'Espanyol (1-1). Ha repetit la mateixa sèrie de resultats que va encadenar entre la setena i l'onzena jornada de la lliga d'enguany. En aquell moment es va començar a enfonsar a València (1-0), va perdre contra el Màlaga (1-2), va empatar al camp del Betis (1-1) i va tornar a caure contra el Madrid (2-3) i el Valladolid (1-0).

En un mes el Vila-real ha deixat de ser un equip més o menys estabilitzat i s'ha convertit en un convidat més al ball de la cua de la lliga. Ara mateix és a dos punts de la zona de descens i ha de jugar en un mes contra el Rayo, l'Osasuna, el Tenerife i la Real Sociedad, els seus companys de viatge en la lluita per la permanència.

Un calb enrotllat

► Collina, el millor àrbitre del món, s'ha guanyat el respecte i el crèdit dels jugadors gràcies a la seva actitud poc autoritària

MARTÍ AYATS
Barcelona

Pierluigi Collina sempre té un somriure a punt encara que la situació sigui tensa i el partit, transcendental. Compensa la seva aparença impactant de dolent de pel·lícula de terror de sèrie B amb un perfil humà semblant al del professor enrotllat, que sap que és millor buscar la col·laboració del grup que ha de dirigir que no veure'l com l'enemic. Però també sap quan ha de deixar d'estirar la mà i fer-se valer perquè dins d'un camp de la lliga italiana tothom s'ha de fer respectar si vol sobreviure. Trobar aquest equilibri ha estat un dels mèrits d'aquest bolonyès, que als 17 anys va deixar de jugar a futbol per dedicar-se a l'arbitratge i que als 41 ha estat escollit per la federació d'història i estadística del futbol com a millor del món per quarta vegada consecutiva.

Els àrbitres, tradicionalment, han defugit sempre el contacte amb els jugadors —el físic i el verbal— com si un senyal de complicitat els fes més febles. Collina, però, sap que conèixer els jugadors i establir una relació amb ells —sempre dintre d'uns límits— enforteix el seu crèdit. Com el gest d'aixecar i animar uns jugadors del Bayern de Munic destros-

sats sobre la gespa del Camp Nou després de perdre la final de la lliga de campions en el darrer minut contra el Manchester United. Per ell un dels aspectes més importants de la preparació és veure partits i més partits per saber com són els gestos tècnics d'un jugador, les reaccions. Així la interpretació que en fa posteriorment al camp és més correcta i la seva decisió, més ajustada.

La pressió mediàtica, generada bàsicament per les errades, és brutal per als àrbitres però Collina té una teoria per relativitzar-la: la dualitat entre futbol real i futbol televisat. «No és pot competir contra divuit càmeres», sentencià. Tampoc té problemes morals per ser d'uns colors determinats, perquè l'equip que li té el cor robat juga a bàsquet: la Fortitudo.

Collina té un repertori gestual molt ampli i expressiu, conscient que és important que les seves decisions arribin de manera clara.

FITXA

► PIERLUIGI COLLINA

Lloc de naixement: Bolonya (Ita)
Data: 13/12/1960
Partits dirigits:
151 a la sèrie A italiana
58 internacionals
Finals:
Jocs Olímpics 1996:
Nigèria-Argentina (3-2)
Lliga de Campions 1999:
Manchester Ud.- Bayern (2-1)

El Fiorentina no accepta la dimissió de Roberto Mancini

Fiorença (Itàlia). El Fiorentina, penúltim de la sèrie A italiana, va rebutjar ahir la dimissió del tècnic Roberto Mancini, segons va anunciar Luciano Luna, director general. Mancini va prendre la decisió després que Luna es va negar a autoritzar els fitxatges del iugoslau Siniša Mihajlović, l'italià Robiatti i el brasiler Adriano. Luna, després de reunir-se amb el president i propietari del club, Checci Gori, va canviar d'opinió. En la reunió es va decidir no acceptar la renúncia de Mancini. / EFE

L'Inter inicia avui deu dies de concentració a Mallorca

Palma de Mallorca. L'Inter de Milà, segon classificat de la lliga italiana, començarà avui una concentració de deu dies a les instal·lacions del Real Mallorca. L'equip italià farà dues sessions diàries d'entrenaments a porta tancada per preparar la segona volta. El dia 12 de gener l'equip interista viatjarà a Perugia per disputar el partit de lliga i tornarà a Palma per completar els entrenaments. L'Inter viatjarà amb la plantilla el complet però Ronaldo serà dubte fins a darrera hora. / EFE

Elber i Pizarro (Bayern), sancionats per haver arribat tard

Munic (Alemanya). El brasiler Giovanni Elber i el peruà Claudio Pizarro, jugadors del Bayern de Munic, seran sancionats per haver-se incorporat tard de les vacances. Elber no es va presentar fins diumenge per estar al costat del seu pare, al qual havien d'operar del cor. Per la seva banda, Pizarro no va arribar fins divendres al·legant que la seva filla no havia obtingut un visat a temps. El Bayern comença avui una estada a Marbella. / EFE

Ruud Van Nistelrooy, l'home gol del United

➤ És el primer jugador en la història del club que marca en set partits consecutius

➤ Va provocar la bogeria dels seguidors del United fent dos gols clau a l'Aston Villa

TONI PADILLA
Barcelona

Ruud Van Nistelrooy s'està convertint en l'home de moda del futbol anglès. L'holandès del Manchester United va tornar a fer de les seves aquest darrer diumenge en el partit de copa al camp de l'Aston Villa, on va ser clau en la increïble remuntada dels seus al Villà Park. L'holandès, a més, es va convertir en el primer jugador en la història de l'Unitèd que aconseguix marcar en set partits oficials consecutius. Abans dels dos gols a Birmingham, Van Nistelrooy havia marcat en els darrers sis partits de lliga, amb un *hat-trick* inclòs contra el Southampton. Aquest diumenge va començar de suplent entrant al camp quan els seus perdien 2-0 a falta de 15 minuts. Amb dos gols seus, el United va remuntar i va provocar la bogeria dels seus seguidors, que van envair el camp per celebrar el gol de la victòria.

Amb aquest nou rècord a la butxaca, Van Nistelrooy entra a la història del United superant noms històrics com els de Bobby Charlton, David Herd o Dwight Yorke, que havien marcat en sis partits seguits. Ara l'holandès intentarà igualar aquest diumenge contra el Southampton el rècord de Liam Whelan de marcar en vuit partits de lliga seguits. El 1954, Whelan va aconseguir aquest rècord, però pel mig no va poder marcar a Europa. L'holandès arribarà en plena forma per igualar el rècord: 12 gols els darrers 8 partits.

Entre l'afició del United, l'holandès ja és tot un ídol, i a més, no para de rebre elogis dels seus rivals, com per exemple l'entrenador del Newcastle, Bobby Robson, que va afirmar que Van Nistelrooy «serà una llegenda al Manchester United». El mànager de l'Aston Villa, John Gregory, va deixar clar de la seva banda que Van Nistelrooy ja ha amortitzat de sobres els 19 milions i mig de lliures que va costar i que van significar el traspàs més car en la història de la Premier League.

Van Nistelrooy és la referència ofensiva del Manchester. / EFE

Una progressió meteòrica fins a Old Trafford

Van Nistelrooy ha passat en quatre anys de jugar a la segona divisió holandesa a fer-ho en un dels gegants d'Europa: el Manchester United. Va començar a jugar com a centrecampista en el Den Bosch —a segona—, on va trigar dos anys a destacar. Després de 69 partits i 17 gols amb aquest equip, va debutar a primera divisió el 1997 fitxat pel Heerenveen, quan tenia 21 anys, i va marcar 13 gols. Al cap d'un any va fitxar pel PSV Eindhoven, on va explotar. Es va proclamar màxim anotador de la lliga dues temporades consecutives, i posteriorment va debutar amb la selecció holandesa contra Alemanya. Poc després feia el seu primer gol com a internacional en la derrota d'Holanda per 1 a 2 amb el Marroc. L'estiu del 2000 va estar a punt de fitxar pel United, però llavors es va lesionar i no va poder tornar a jugar fins al març del 2001. El davantier ha explicat que superar aquesta lesió li va permetre fer-se «més fort psicològicament». A l'abril del 2001 va fitxar definitivament pel United per una xifra rècord en el futbol anglès: 19,5 milions de lliures. Va debutar a Kuala Lumpur en un amistós contra una selecció de jugadors de la lliga de Malàisia.

Oliver Kahn, millor porter del 2001 per davant de Córdoba

Múnic. El porter del Bayern de Múnic i de la selecció alemanya Oliver Kahn ha estat designat com a millor porter del 2001 segons la Federació Internacional d'Història i Estadístiques de Futbol. Kahn, que ja va guanyar aquesta classificació l'any 1999, ha quedat per davant del porter colombià de Boca Juniors Óscar Córdoba, que ha quedat segon, i de l'italià Gianluigi Buffon. El millor porter espanyol en la classificació és Santi Cañizares, del València, que ha quedat en setena posició. / EFE

Fernando Santos presenta la dimissió com a tècnic de l'AEK

Atenes. L'entrenador portuguès Fernando Santos ha presentat la dimissió com a tècnic de l'AEK d'Atenes per discrepàncies amb la directiva. Santos havia culminat el millor començament de lliga de l'equip d'Atenes en les darreres temporades: segon classificat, a cinc punts del líder, l'Olympiakòs, i per davant del Panathinaikòs. Els dirigents del club han intentat convèncer el tècnic, que marxa perquè aquests no li han permès reforçar l'equip. / EFE

Anghel Iordanescu dirigirà per segon cop la selecció de Romania

Bucarest. Anghel Iordanescu serà l'encarregat de substituir Gheorghe Hagi com a seleccionador de Romania. Iordanescu entrena en l'actualitat l'Al-Ain dels Emirats Àrabs Units, club amb què ha arribat a un acord per rescindir el contracte. Iordanescu ja va dirigir Romania en el Mundial del 1994, quan els romanesos van caure en quarts de final contra Suècia després d'haver eliminat Argentina. / EL9

EL RÈCORD

12-12-2001	Manchester United 5, Derby C. 0	Premier. 2 gols
15-12-2001	M'Brough 0, Manchester United. 1	Premier. 1 gol
22-12-2001	Manchester U. 6, Southampton, 0	Premier. 3 gols
26-12-2001	Everton 0, Manchester United, 2	Premier. 1 gol
30-12-2001	Fulham 2, Manchester United., 3	Premier. 1 gol
02-01-2002	Manchester U. 3, Newcastle 1	Premier. 1 gol
06-12-2002	Aston Villa 2, Manchester U., 3	FA CUP. 2 gols

MÉS ESPORT

AMB MALA LLET...

Per Williams, els Grizzlies són una banda

Jason Williams diu que els Grizzlies són el pitjor equip de l'NBA i potser té raó. Ara només falta que es reconegui ell com a pitjor base de la competició.

«És difícil provar i no córrer»

ENTREVISTA A MARC GENÉ. Pilot de proves de fórmula 1

JOSEP CASANOVAS

Montmeló (Vallès Oriental)

Marc Gené continua com a pilot de proves de l'equip Williams per segona temporada consecutiva. Ahir va començar els entrenaments de posta a punt del cotxe al circuit de Catalunya.

—Es troba preparat per reprendre la feina?

—«L'interval des de la temporada anterior ha passat molt ràpid perquè tot just acabar l'últim gran premi me'n vaig anar un mes a Alemanya, a estudiar alemany, i al desembre m'he preparat físicament com mai ho havia fet, esperant el 7 de gener per tornar a començar.»

—Williams presentarà el seu nou cotxe a finals d'aquest mes. Què en sap, del nou monoplaça?

—«Que el motor és més potent i quant a aerodinàmica hem millorat força; és més eficient i aporta més càrrega.

De sortida, el cotxe serà força millor respecte de com va acabar l'any passat.»

—Vol dir, doncs, que serà un cotxe potencialment guanyador?

—«Sí. El que no sabem és on estan els

nostres rivals, teòricament Ferrari i McLaren. No ens podem fer cap il·lusió fins que no tinguem el cotxe en pista.»

—Com viu la seva implicació dins l'equip, com a pilot de proves?

—«Es treballa més, conjuntament amb els enginyers. És a dir, en primer lloc i com que jo mateix ja m'interesso força, els enginyers m'expliquen amb detall el que provarem. Conec molt més el cotxe que Ralf Schumacher i Montoya. I el fet d'aprendre l'alemany és per implicar-me més en l'equip. Quan acaba l'entrenament em passo moltes hores tancat al *motor-home* amb els enginyers, i els pilots no ho fan, perquè tenen altres coses a fer. Com a provador tens més feina que els pilots oficials.»

—Els pilots titulars no ho fan, o no ho volen fer?

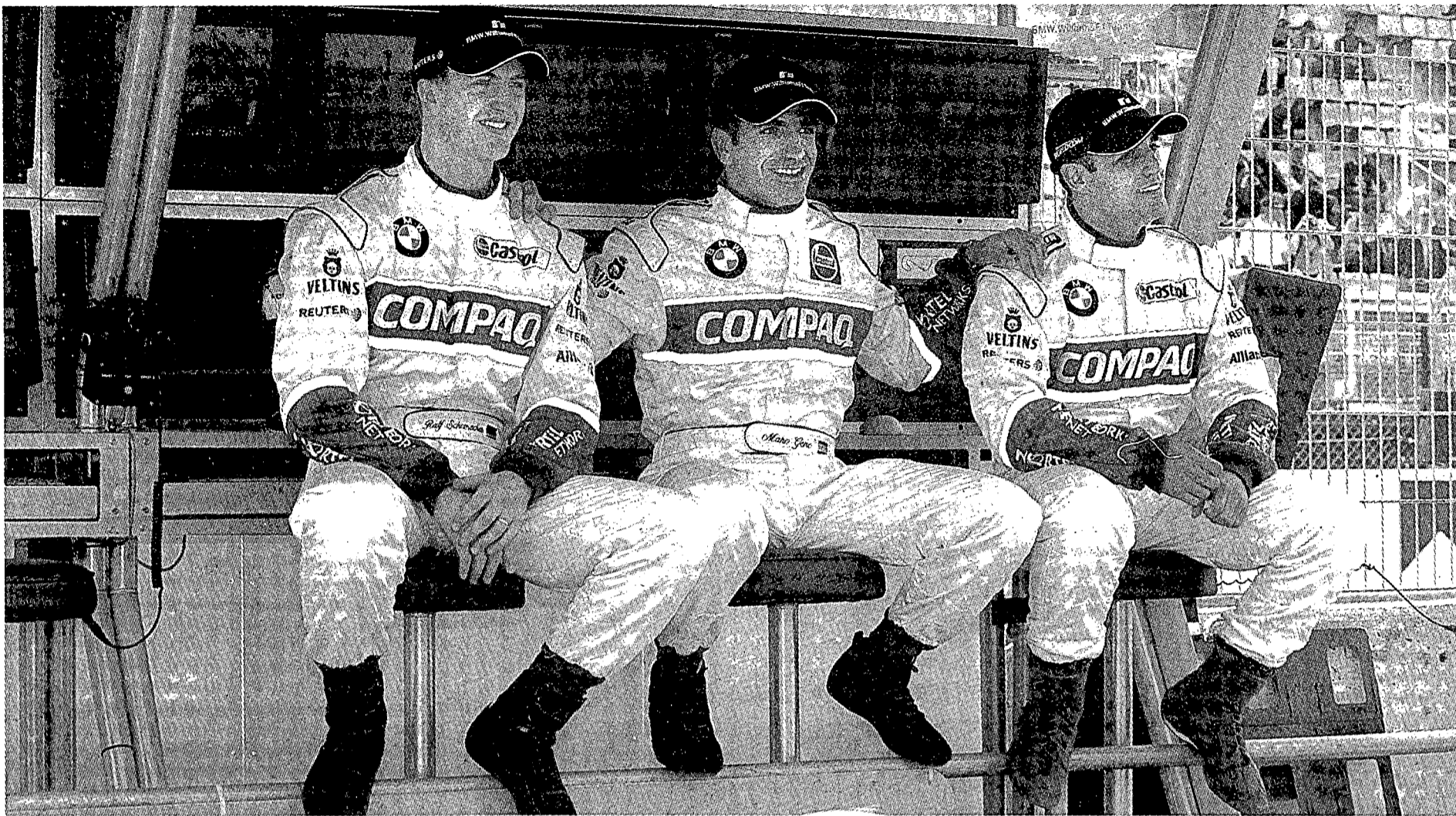
—«Vist d'una manera simple, a mi em paguen per fer de pilot de proves i a ells, per córrer els grans premis. Ells tenen el cap més ficat en el cap de setmana de cursa i jo en els entrenaments.»

—És dur veure que quan guanyen són ells qui s'emporten tots els aplaudiments, malgrat la seva implicació i treball?

—«No ho és, perquè el més important és que sigui la teva empresa qui et valora. La gent de fora, lògicament, no sap exactament el que succeeix i és normal que no sàpiguen veure el tant per cent de cada membre de l'equip. No m'incluc només jo sinó també els set-cents me-

Marc Gené ahir al circuit de Catalunya, a Montmeló, on van començar els entrenaments de la pretemporada 2002 dels diferents equips del mundial de fórmula 1. / JOSEP CASANOVAS

Ralf Schumacher, Marc Gené i Juan Pablo Montoya, els tres pilots de l'equip Williams, en una imatge de la temporada passada. / JOSEP CASANOVAS

cànics que hi ha a Williams i que també hi tenen la seva part. El que realment em reconforta és que Frank Williams, Patrick Head, Mario Theissen, que són els propietaris, tenen molts detalls amb mi i sempre em diuen que la feina que faig és molt important. Estic encantat amb ells perquè em cuiden amb detalls que no tenen preu i que fan que la meva feina sigui menys difícil. Per a un pilot de curses és difícil provar un cotxe i no córrer.»

—Cada any que passa és un any més. Es nota consolidat dins aquest equip o pensa en alguna altra possibilitat? —«Hi ha una opció, petita, per ser pilot oficial de Williams l'any 2003. Fins que no se sàpiga si segueix Montoya, si serà Button o seré jo, no deixaré de treballar per a aquest objectiu. Després, si aquest forat s'omplís, ja pensaria en altres opcions. Sé que tinc altres oportunitats però ara mateix només vull pensar en Williams perquè és una oportunitat única. És

molt difícil i no em faig il·lusions però la possibilitat existeix.»

—En cas que un dels dos titulars no pogués disputar un gran premi, vostè ocuparia el seu lloc?

—«Sí. Teòricament sóc pilot de reserva però poden passar mil coses perquè també ho era Luca Badoer a Ferrari i no el van agafar quan Schumacher es va accidentar. En el meu cas penso que m'agafarien. Fa pocs dies em van trucar per tramitar ells mateixos la meva superlicència.»

—Quants quilòmetres preveu fer aquest any al volant del Williams-BMW?

—«L'any passat en vaig fer 14.000 o 15.000 i aquest any calculo que se'n faran més, vés a saber si arribaré als 18.000, que són moltíssims. Crec que només en tests faré uns mil o dos mil quilòmetres menys que els pilots oficials, que tenen 17 grans premis, és a dir, uns 10.000 quilòmetres.»

—Creu que la supremacia de Ferrari

estarà molt més amenaçada per Williams?

—«La meua opinió és que sí, tot i que la majoria d'equips intenten amagar les cartes, perquè les coses vagin millor del que es podria haver dit en cert moment. Sincerament, després de veure com evoluciona el motor, creient que Michelin estarà a l'altura des de la primera cursa i amb l'aerodinàmica que tenim, crec que serem rivals i que Williams té molts números per tenir una altra època com la que va tenir en l'època dels motors Renault.»

—I considerant que dins aquest equip no hi ha diferències entre els pilots, per quin d'ells apostaria?

—«Si penso com vam acabar l'any anterior diria que Montoya, perquè va fer un final de temporada fantàstic. Però en Ralf va començar excepcional, guanyant a Imola, Canadà i Hockenheim. En les dues primeres ho va fer millor que el seu germà. Tots dos han demostrat que durant un període

són excepcionals, del nivell de Michael Schumacher, que avui dia és el millor. El que passa és que cap dels dos va aconseguir fer-ho tot l'any. El que aconseguixi durant tot l'any córrer al mateix nivell en què ho ha fet durant un temps serà el favorit. Però al dia d'avui, l'únic pilot que veig amb aquesta estabilitat emocional i de nivell és Michael Schumacher. És capaç de fer quinze curses, de disset, a un nivell altíssim.»

—Vostè és un espectador privilegiat del que passa en la fórmula 1. Si estigués en les seves mans, què modificaria?

—«Canviaria la puntuació, de manera que puntuessin més de sis pilots. Crec que un vuitè, quan estava a Minardi, era molt bon resultat. Haurien de valorar els deu primers. Crec que a les motos puntua massa gent i això devalua, mentre que a la fórmula 1 només en punten sis. Amb dos Ferrari, dos McLaren i dos Williams és gairebé impossible. Trobo una

mica injust que els diners es reparteixin segons les posicions. Crec que s'hauria de fer com es farà a l'Open Nissan, amb primes de sortida equitatives per a tots els equips. Això ajudaria a equilibrar una mica els equips.»

—Amb el control de tracció, posar el cotxe a punt és més difícil que abans i el pilotatge compta tant com es diu?

—«Sí, perquè qualsevol persona a qui li agradi conduir i tingui un cert nivell s'adona que controlar un derrapatge amb tracció és relativament fàcil. El realment difícil és entrar en un revolt. Sempre que no instal·lin els ABS, els pilots seguiran marcant diferències. El que ara passa és que un fórmula 1 esdevé més fàcil per a un pilot que no n'hagi pilotat abans perquè no t'has de preocupar per la sensibilitat amb l'accelerador. Ara un pilot novell pot destacar el primer dia d'un test quan fa anys era molt més fàcil tenir un accident. El més difícil d'un fórmula 1 és la frenada.»

EL WILLIAMS

⊕ De sortida, el cotxe serà força millor de com va acabar l'any passat

PILOT DE PROVES

⊕ Conec molt més el cotxe que Ralf Schumacher i Juan Pablo Montoya

EL FUTUR

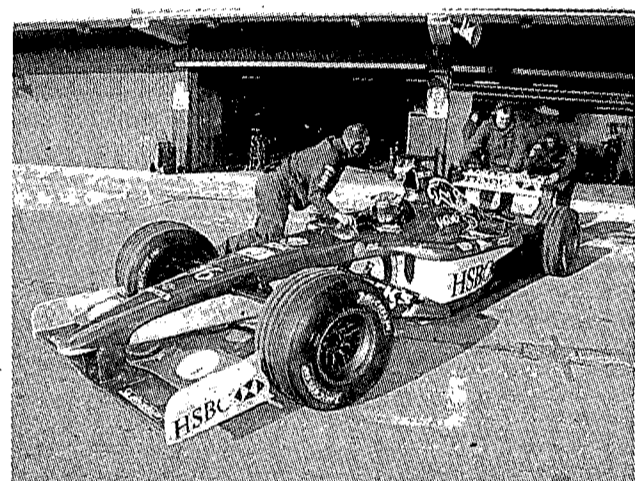
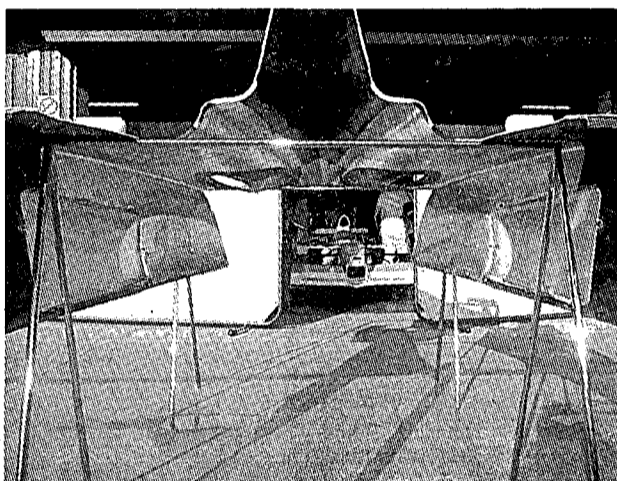
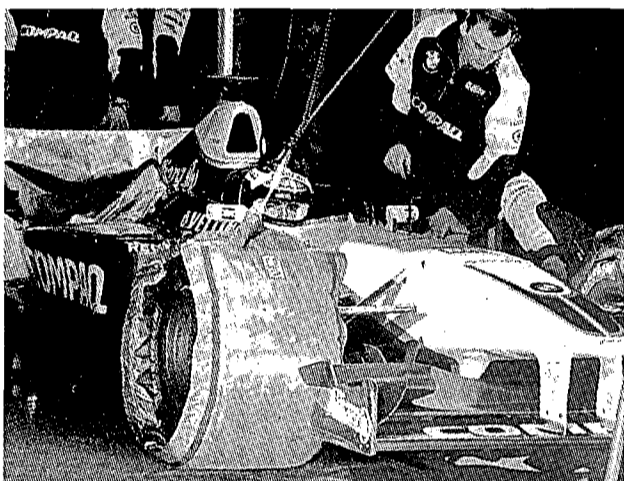
⊕ Williams té molts números per tenir una altra època com la de Renault

EL SISTEMA

⊕ Canviaria la puntuació, de manera que puntuessin més de sis pilots

EL PILOTATGE

⊕ Ara es pot destacar en el primer test quan abans era fàcil tenir un accident

A dalt, els membres de l'equip BAR descarregant un dels seus vehicles. A sota, Marc Gené (Williams), una imatge d'un «box» i Pere Martínez de la Rosa (Arrows). / JOSEP CASANOVAS

Els fórmula 1 acaben les vacances a Montmeló

► Els monoplaques van tornar a l'activitat després de tres mesos d'aturada

► Ahir es van entrenar els equips McLaren, Williams, Jaguar i Bar

► Ferrari, Toyota, Renault i Sauber arribaran avui, i Jordan ho farà demà

JOSEP CASANOVAS
Montmeló (Vallès Oriental)

Els monoplaques de fórmula 1 van tornar a ahir a l'activitat al circuit de Catalunya després d'estar aturats durant gairebé tres mesos, obeint la prohibició de proves en circuit decretada l'any passat per la FIA. I en la represa d'activitats, va ser el dia dels provadors. Antonio Pizzonia, que juntament amb

Marc Gené fa aquesta feina dins l'equip Williams-BMW, va ser el més ràpid, amb 1:20.033, i també va completar el major nombre de voltes, 66.

Alexander Wurz, de McLaren-Mercedes, va fer el segon millor temps, a 55 mil·lèsimes de Pizzonia i gairebé mig segon més ràpid que David Coulthard (McLaren-Mercedes) i Ralf Schumacher (Williams-BMW), amb 1:20.566 i

1:20.585, respectivament. Marc Gené, que va rodar amb el nou motor BMW instal·lat en el Williams FW23C va fer el cinquè millor temps, amb 1:21.137. El pilot de Bellaterra va manifestar que el nou motor li havia fet «molt bona impressió» ja en els seus primers quilòmetres. Igual com Eddie Irvine, Pere Martínez de la Rosa va rodar amb un Jaguar de la temporada passada però amb la

suspensió posterior del nou R3, vehicle que serà estrenat avui sota la presència de Niki Lauda. De la Rosa va fer el pitjor temps amb 1:23.319.

Les estrenes Les novetats tècniques més importants van ser l'estrena del nou Bar 004-Honda, amb el qual Olivier Panis va girar en 1:21.914, i els McLaren equipats per primer cop amb pneumàtics Michelin. L'equip

Bar està en plena reestructuració després del relleu de Craig Pollock per David Richards com a director general, un canvi del qual s'en deriven més poders per a Adrian Reynard, el constructor del monoplaça. Als quatre equips presents ahir al circuit s'afegiran avui Ferrari, Toyota, Renault —amb els Benetton de l'any passat però amb colors nous— i Sauber, i demà ho farà Jordan.

Roma perd temps però recupera el segon lloc

➤ Fabrizio Meoni va aconseguir 1:19 més d'avantatge sobre l'osonenc

➤ Alfie Cox guanya l'etapa en motos i pren el quart lloc a Jordi Arcarons

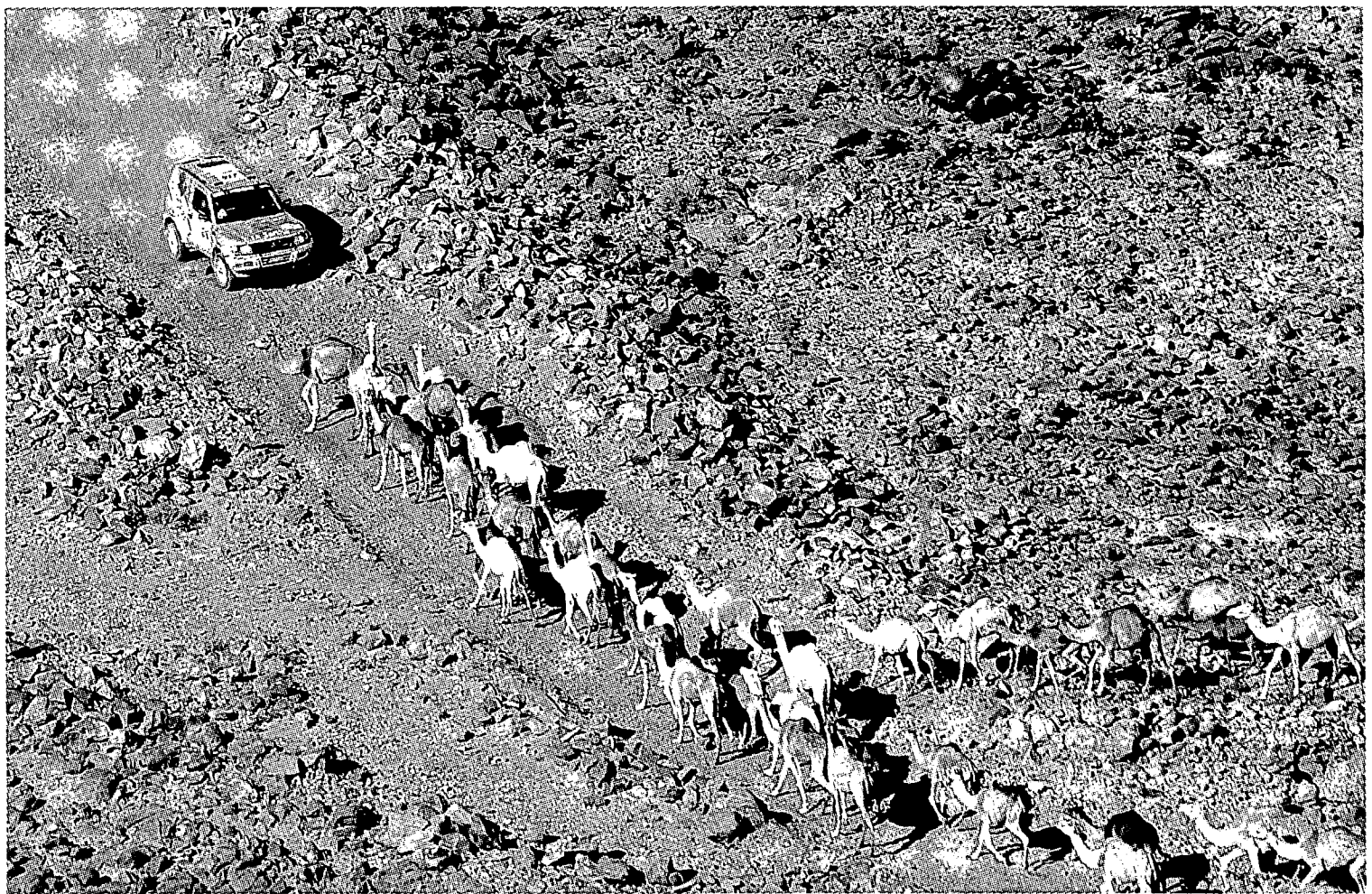
➤ Jutta Kleinschmidt manté el monopoli de l'equip Mitsubishi en cotxes

EL 9

Atar (Mauritània)

Joan Roma (KTM) va recuperar ahir el segon lloc en la classificació general de motos de la 24a edició del Ral·li Dakar, però no va poder impedir cedir un minut i 19 segons a Fabrizio Meoni, el líder. El de Folgueroles va superar Carlo de Gavardo (KTM), que va sortir il·lès d'una forta caiguda. Meoni va ser segon en un sector especial de gran dificultat i en general desfavorable a la seva KTM bicilíndrica, i només va cedir sis segons a Alfie Cox, també amb KTM, el vencedor. Amb aquest triomf parcial, el sud-africà li va prendre a Jordi Arcarons (KTM) el quart lloc de la general. L'osonenc va fer un encertat inici d'etapa en un sector on la navegació sense GPS —prohibit en l'etapa d'ahir— era fonamental però després el conjunt de pilots capdavanters van beneficiar-se de la tasca del de Vic. Isidre Esteve, que a l'inici de l'etapa va esperar els seus companys, també va cedir una posició en la general.

Igual com succeeix en l'aparat de motos, en què hi ha una lluita oberta entre els pilots de la marca que monopolitza les primeres posicions, el domini de Mitsubishi en cotxes és cada cop superior. Ahir va desaparèixer de l'escena de candidats a la victòria Stéphane Peterhansel, que era cinquè en la general, per problemes amb la bomba d'oli del seu Nissan. Jutta Kleinschmidt (Mitsubishi) va aconseguir una victòria d'etapa amb què va retallar més de cinc minuts a Hiroshi Masuoka i Kenjiro Shinozuka. Fernando Gil va punxar dues rodes i va tenir problemes amb l'embragatge. El pilot de Seat va acabar setzè a 1h19:53 de Kleinschmidt i va cedir un lloc en la general.

El Mitsubishi Pajero de Luc Alphand, bloquejat per un ramat de camells en l'etapa que es va disputar ahir. / EFE

Una etapa d'autèntic Dakar

L'etapa que es va disputar ahir del Ral·li Dakar, la novena, amb principi i final a la localitat mauritana d'Atar, va respondre a la duresa anunciada i va tenir tots els elements que s'esperava. El sector especial, de 346 quilòmetres, va començar amb una secció molt trencadora, a la qual va seguir la sorra tova i, finalment, un terreny molt polsós. I tot això, amanit amb la prohibició d'utilitzar el GPS en una especial de recorregut inèdit. A més, l'especial va ser 20 quilòmetres més curta del que estava previst, per evitar el pas pel mig d'un poble. Trobar el pas del Tissigui era la clau de l'èxit i no fer-ho era naufragar en un mar de sorra poc menys que insuperable. D'aquí la emoció de Cox en saber-se vencedor en motos, la satisfacció de Meoni per haver ampliat diferències allà on semblava més difícil fer-ho i els elogis de Kleinschmidt envers Andreas Schulz, el seu copilot. I per avui, encara s'anuncia una etapa que acabarà a Tidjikja i com a mínim serà tan dura com la d'ahir. Per començar, el sector especial serà de 520 quilòmetres i combinarà tots els elements típics del Dakar, pedres, dunes, herba de camell i navegació.

CLASSIFICACIONS

► Motos. 8a etapa.

1. A. Cox (KTM)	4h08:10
2. F. Meoni (KTM)	a 6
3. J. Roma (KTM)	a 1:25
4. C. De Gavardo (KTM)	a 3:45
5. R. Sainct (KTM)	a 5:17
6. J. Arcarons (KTM)	a 6:50
7. G. Sala (KTM)	a 10:01
8. I. Esteve (KTM)	a 10:46
9. K. Tianen (KTM)	a 11:49
10. V. Escuder (KTM)	a 13:09

► Cotxes. 8a etapa.

1. J. Kleinschmidt (Mitsubishi)	3h46:12
2. H. Masuoka (Mitsubishi)	a 5:34
3. K. Shinozuka (Mitsubishi)	a 5:57
4. J.P. Fontenay (Mitsubishi)	a 7:28
5. C. Sousa (Mitsubishi)	a 20:28
6. S. Hajri (Mitsubishi)	a 35:25
7. G. de Mercus (Nissan)	a 37:12
8. K. Kolberg (Mitsubishi)	a 54:30
9. N. Barkat (Mitsubishi)	a 58:44
10. M. Plaza (Nissan)	a 1h01:34

► Motos. General

1. F. Meoni (KTM)	20h10:16
2. J. Roma (KTM)	a 3:21
3. C. De Gavardo (KTM)	a 5:32
4. A. Cox (KTM)	a 10:57
5. J. Arcarons (KTM)	a 15:14
6. R. Sainct (KTM)	a 28:00
7. I. Esteve (KTM)	a 43:46
8. G. Sala (KTM)	a 1h09:30
9. K. Tianen (KTM)	a 2h08:59
10. E. Bernard (KTM)	a 2h38:44

► Cotxes. General

1. Masuoka/Maimon (Mits.)	18h26:45
2. Shinozuka/Delli (Mitsubishi)	a 12:09
3. Kleinschmidt/Schulz (Mits.)	a 20:35
4. Fontenay/Picard (Mitsubishi)	a 58:41
5. Sousa/Jesús (Mits.)	a 2h41:08
6. Al Hajri/Stevenson (Mits.)	a 3h26:39
7. Alphand/Debron (Mits.)	a 3h46:27
8. Barkat/Barkat (Mits.)	a 3h56:11
9. Plaza/Salvador (Nissan)	a 4h06:19
10. Kolberg/Larroque (Nis.)	a 4h39:37

TENNIS

Austràlia no vol viatjar a l'Argentina per jugar la copa Davis

Sydney (Austràlia). L'equip de copa Davis d'Austràlia no vol viatjar a l'Argentina per jugar la primera eliminatòria del 2002 de la copa Davis perquè no ha rebut garanties de seguretat de la Federació Internacional de Tennis (ITF). La crítica situació política i social que travessa actualment el país sud-americà ha provocat la preocupació dels components de l'equip australià, que volen portar l'eliminatòria a un país neutral. / EFE

CICLISME

La mallorquina Marga Fullana fitxa per l'equip Orbea

Barcelona. La ciclista mallorquina Marga Fullana, dues vegades campiona del món de BTT, correrà la propera temporada amb l'equip basc de l'Orbea. L'equip s'aprofitarà de la infraestructura que tenia la mallorquina l'any passat en l'equip Telefónica Sport-Specialized. Orbea ha decidit aquest any anar a totes en el calendari internacional. En l'equip hi ha la corredora catalana Janet Puiggrós. / U.S.

HOQUEI SOBRE PATINS

Confirmen el tancament de la pista del Tordera per deu partits

Tordera. El Consell Superior d'Esports va decidir ahir ratificar la sanció de deu partits de tancament de la pista del Tordera, de la divisió d'honor d'hoquei. El club maresmenc havia recorregut contra una primera decisió del comitè d'apel·lació de la federació estatal, però es veurà obligat a jugar els propers deu partits a més de 40 km de Tordera. El partit que l'equip havia de jugar avui contra el Voltregas s'ha ajornat. / A.F.

Aquesta és la formació de la selecció catalana de waterpolo en el partit d'ahir. / T.P.

WATERPOLO

La selecció femenina goleja en el seu debut (19-4)

Les catalanes van fer un parcial contundent de 10-0 entre el segon i tercer períodes

La jugadora del Sabadell Mercè Vallés va ser la màxima anotadora del partit (5 gols)

TONI PADILLA
Barcelona

La selecció femenina de waterpolo va debutar ahir amb un festival de gols contra Western Australia. Catalunya, entrenada per Mar Sanromà, va desplegar tot el seu potencial ofensiu i va golejar amb facilitat per 19 a 4. L'única pega del partit va ser la poca afluència de públic a la piscina Sant Jordi.

Després dels actes protocolaris en què el regidor d'Esports de Barcelona, Albert Batlle, i el president de la Federació Catalana de Natació, Lluís Bestit, van entregar un record a les jugadores, Catalunya va començar el partit marcant en la primera jugada gràcies a la jugadora del Mediterrani Mar Parera. De fet, el joc de Catalunya es va basar en l'aportació de les jugadores dels dos millors

equips de Catalunya i de l'estat: el Sabadell i el Mediterrani. A la porteria, Patrícia del Soto va jugar un bon partit mentre que els gols els aportava la vallesana Mercè Vallés, que en va fer cinc. El primer quart va acabar amb un clar 4-1, però el partit es va igualar en el segon, en què les australianes van encaixar un parcial de 2-1. En el tercer període, Catalunya va trencar el partit amb una pluja

de gols que va transformar-se en un parcial de 10-0.

CATALUNYA: Patrícia del Soto, Núria Casas, Miquel, López (1), Mercè Vallés (5), Pareja (1), Domínguez (3), Pardo, Ramírez (4), Ana Copado, Tutusaus (1), Vizcaino i Mar Parera (4).

WESTERN AUSTRALIA: Armitage, O'Halloran (2), Finucane (2), Chaves, Chaffer, Hazell, Marinich, Norton, Phoebe, Thuijs, Laura Neesham, Margaret Neesham i Hoad.

PARCIALS: 4-1, 2-1, 7-1 i 6-1.

ÀRBITRES: Jaume Moliné i Joaquim Fernández.

HANDBOL

França, probable rival de Catalunya

EL 9
Granollers

La selecció catalana d'handbol jugarà molt probablement un partit internacional el proper mes de juny contra l'actual campiona del món, França, segons va anunciar ahir el presi-

dent de la Federació Catalana d'Handbol, Jaume Conejero, en la presentació de l'Espanya-Rússia del proper dia 15. El president va explicar que el partit es disputarà al Palau d'Esports de Granollers el 2 o el 4 de juny per continuar la celebració del desè aniversari

dels Jocs Olímpics de Barcelona.

L'últim cop que Catalunya va disputar un partit va ser el 4 de gener del 2000, també a Granollers, contra Suècia, que en aquells moments era la selecció campiona del món. L'equip el va dirigir Valero Rivera

i va acabar aconseguint una espectacular victòria (30-28) davant d'un públic entusiasmada. En la lliga Asobal destaquen actualment molts jugadors catalans, com ara David Barrufet, Enric Masip, O'Callahan, Amargant, Salva Puig, Pérez, Barbeito i Davis.

► MOTOR MUNDIAL DE MOTOCICLISME

La millor organització, la del Circuit de Catalunya

► Els equips qualifiquen d'excel·lent l'organització global del Circuit

► El Circuit ja havia estat distingit amb aquest guardó l'any 1992

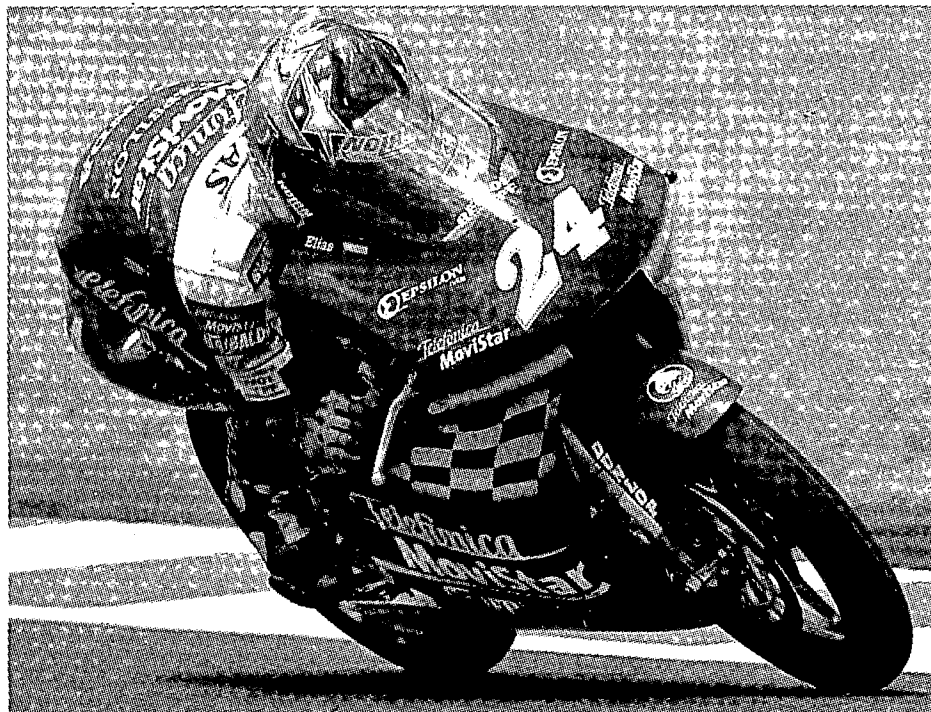
EL 9

Barcelona

L'associació d'equips del mundial de motociclisme, l'IRTA, ha escollit el Circuit de Catalunya com a millor organització del mundial 2001, una distinció que ja havia aconseguit el 1992. L'IRTA ha qualificat d'excel·lent l'organització global i l'assistència i l'ajuda als equips que van prendre part en l'última prova de Montmeló. Així mateix, considera ideals —pel nivell que es requereix en un Gran Premi— les condicions de la pista, l'organització general, la promoció del Gran Premi i la tasca dels oficials i els serveis mèdics, entre altres coses.

El president de l'IRTA, Sito Pons, considera que el Circuit de Catalunya «és un exemple dels nivells que es poden aconseguir en un traçat» i manifesta que «coneixem molt bé la feina feta els últims anys pel Circuit per ser el millor. M'alegro molt per tot l'equip humà del Circuit. La pista és segura, el personal és atent i col·laborador, els comissaris de pista s'impliquen al màxim, igual que els serveis mèdics, un fet molt important per als pilots».

El guardó de l'IRTA confirma el Circuit de Catalunya i el Gran

Toni Elias va ser un dels protagonistes del GP de Catalunya del 2001. / EFE

Toni Elias va acariciar la victòria

L'edició 2001 del Gran Premi de Catalunya, celebrada del 15 al 17 de juny passat, va tenir com a protagonista destacat l'idol local Toni Elias. El jove pilot manresà va acariciar la victòria en els 125 cc, però en l'última volta el veterà Lucio Cecchinello el va avançar. En els 250 cc va guanyar el japonès Daijiro Katoah. En 500 cc, l'italià Valentino Rossi va fer tota una exhibició i va acabar primer en un podi compost només de pilots italians.

Premi de Catalunya en un lloc de lideratge com a escenari i esdeveniment permanents del mundial de motociclisme. L'evolució creixent de la xifra d'espectadors en els últims anys demostra també la bona tasca feta pel Circuit.

El Circuit de Catalunya ha aconseguit aquest reconeixement entre setze seus d'un Gran Premi i succeïx en el títol el circuit de Mugello, a Itàlia.

► BÀSQUET COPA DE LA REINA

El Canàries, rival de l'Universitat

JORDI PLA

Barcelona

El Caja Rural Canàries serà l'oponent, divendres a un quart de set, de l'Universitat de Barcelona en els quarts de final de la copa de la Reina. El torneig se celebrarà a Salamanca de divendres fins diumenge a les 12, quan es jugarà la final. Els altres aparellaments seran: a les dotze del migdia, Filtros Mann Saragossa i Yaya María de Lugo i a la tarda, a les quatre, l'Andalucía Aifos contra el Ros Ca-

sares (a priori l'eliminària més clara, per les valencianes) i, finalment, a dos quarts de nou del vespre l'amfitrió, el Salamanca, i el Banco Simeón de Vigo (repetició de la final de l'any passat, jugada a Tenerife i amb triomf de les gallegues per només dos punts).

Pel que fa estrictament al partit de l'Universitat, cal dir, d'entrada, que no serà un partit gens fàcil. Si bé les catalanes manen a la classificació —amb només 2 derrotes— i les canàries són sisenes amb 5 partits

La novetat de les barcelonines serà Susan Mulders, pivot holandesa, fitxada fins a final de temporada

perduts, l'equip de Carme Lluveras va caure en el segon partit de lliga a la pista del Caja Rural per un ajustat 73-70. Ara bé, tampoc cal oblidar que ara mateix l'Universitat està en millor forma (tant de joc com de resultats) que no pas a l'inici de temporada. A més, el Caja Rural va perdre l'últim partit de lliga contra el Filtros. Com a novetat, amb les barcelonines debutarà Susan Mulders, pivot holandesa d'1m95 i 30 anys, fitxada fins a final de temporada.

► BÀSQUET

Moncho Monsalve substitueix Dani García en els Lobos

Torrelavega. Dani García va ser destituït ahir com a entrenador del Lobos Cantabria després d'haver-ne estat al càrrec des del novembre del 2000. La decisió presa pel club va tenir lloc després de la clara derrota que l'equip cantàbric va encaixar diumenge contra el Casademont Girona en pròpia pista. Al final del partit els jugadors i l'entrenador van ser escridassats pels aficionats. El substitut de Dani García serà Moncho Monsalve, que retorna a l'ACB set anys després de la seva última experiència en aquesta competició com a entrenador del Fórum de Valladolid. / EL 9

► HANDBOL

Presenten l'Espanya-Rússia del dia 15 a Granollers

Granollers. L'Ajuntament de Granollers va presentar ahir el partit internacional que jugaran les seleccions d'Espanya i Rússia el dia 15 al Palau d'Esports de Granollers amb motiu de la commemoració del desè aniversari dels Jocs Olímpics de Barcelona 92. El matx es jugarà a les 8 del vespre. L'aniversari dels Jocs coincideix també amb els trenta anys de l'Escola Esportiva del Club d'Handbol Granollers. Les entrades per al partit es podran adquirir el mateix dia del partit al pavelló al preu de 4 euros. Els socis del Granollers i els clubs catalans les podran adquirir per 3 euros. / EL 9

► MOTOR

Un grup d'inversors vol salvar l'escuderia d'Alain Prost

Paris. Un grup d'inversors francesos estaria disposat a aportar una suma igual o superior als 40 milions de dòlars (35,6 milions d'euros) a l'escuderia Prost Gran Prix amb l'objectiu que pugui participar al campionat de fórmula 1 aquesta temporada. El primer contacte amb Alain Prost hauria tingut lloc dijous passat i durant aquesta setmana sembla que prosseguiran les negociacions. Aquest grup d'inversors es quedaria amb la majoria de l'escuderia i confiaria un paper de director esportiu a Prost. Un altre grup d'inversors ha interessat a eixugar el deute de l'equip del quatre vegades campió del món. / EL 9

► MOTOR

Alex Romani, copilot de Dani Solà en el mundial de ral·lis

Barcelona. L'equip RACC Motor Sport, que aquesta temporada disputarà el campionat del món de ral·lis Junior de la FIA, ha designat Alex Romani com a copilot de Dani Solà. Alex Romani té una dilatada i contrastada trajectòria en el món dels ral·lis, competint amb gent com ara Jesús Puras o Lluís Climent. Dani Solà i Alex Romani competiran amb un Citroën Saxo i faran el seu debut la setmana vinent en el mític Ral·li de Montecarlo. Completaran la temporada participant en els ral·lis de Catalunya, Grècia, Alemanya, San Remo i Gran Bretanya. / EL 9

GOLF

Un recorregut final de somni fa triomfar García a Hawaii

El jugador de Castelló lidera la PGA i aspira a desbancar finalment Tiger Woods

Va superar David Toms en el «play-off» després de fer una volta excepcional (-9)

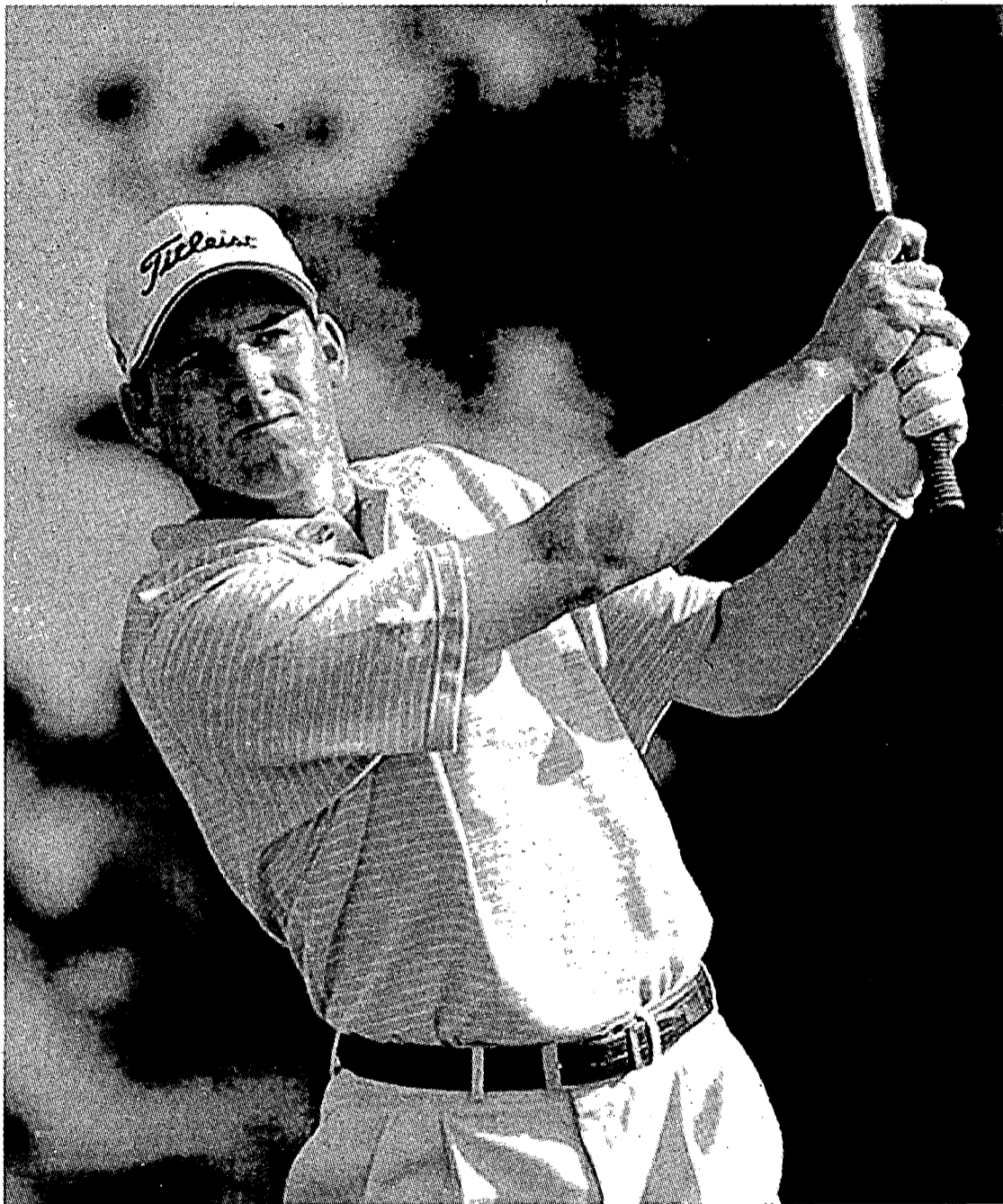
El 9

Kapalua (Hawaii)

Sergio García ha començat la temporada del 2002 al circuit de la PGA amb una victòria que el confirma com un dels grans candidats a desbancar Tiger Woods del número 1 mundial. «No podia somiar una millor manera de començar l'any», va reconèixer el golfista de Borriol després de superar en un emocionant *play-off* de desempat el campió de l'últim torneig de la PGA, el nord-americà David Toms.

L'objectiu final de Sergio García és guanyar el mateix anys els títols de la PGA als Estats Units i del circuit europeu, una gesta que no ha aconseguit mai ningú. A més, això voldria dir posar fi al regnat dels últims tres anys als Estats Units de Woods. Després d'embocar el *putt* guanyador, García va deixar anar el pal i va alçar els braços. El triomf li va valer al jove jugador un nou Mercedes SL 500. El triomf de García posarà fre, segurament, a les crítiques que va rebre el golfista la temporada passada per no canviar d'entrenador i millorar la seva tècnica en el *swing*. Sergio va continuar confiant en el seu pare i això li ha donat bons resultats ja que el títol de Hawaii és el tercer que obté en la PGA.

Volta espectacular. García va fer una última jornada espectacular amb un targeta de 9 cops sota la par del camp (64) i això li va permetre remuntar des del sisè lloc fins al triomf final. Tiger Woods, ja considerat millor jugador de tots els temps, també va fer una volta final molt bona (65 cops) i això li va permetre acabar el torneig entre els 10 millors. Els aficionats nord-americans es freguen les mans imaginant un cara a cara Woods-García. «Ara sóc líder del circuit i no sé quan durarà, però sempre podré explicar als meus nebots que un dia vaig ser el primer», va assegurar García.

Sergio García, en una imatge del torneig que va obrir la PGA. / EL 9

Amenaces terroristes a Nova Zelanda

La policia va garantir ahir la seguretat del nord-americà Tiger Woods i de la resta de participants en l'obert de golf de Nova Zelanda, després que l'ambaixada dels Estats Units a Wellington va rebre una carta amb amenaces contra Woods i els golfistes d'Israel. Un portaveu de la policia va explicar a la premsa que s'han reforçat les mesures de seguretat a la zona del camp i va confirmar que el sobre que portava l'amenaça contra Woods contenia també una mostra de cianur. Els representants de Woods, que tenia previst viatjar avui a Nova Zelanda des de Hawaii, van mostrar la seva conformitat amb les mesures de seguretat adoptades per la policia després de les amenaces. L'obert de Nova Zelanda és el segon puntuable per al circuit de la PGA i també hi participarà el triomfador del cap de setmana, Sergio García.

CLASSIFICACIÓ

Obert Mercedes

1. Sergio García * 274 (73-69-68-64)
2. David Toms 274 (69-66-72-67)
3. Kenny Perry 275 (68-67-71-69)
4. Jim Furyk 277 (67-72-73-65)
5. S. McCarron 278 (71-72-69-66)
6. Calcavecchia 278 (72-66-71-69)
7. Chris DiMarco 278 (67-72-68-71)
8. Scott Verplank 279 (67-69-70-73)
9. Brad Faxon 280 (71-71-69-69)
10. Tiger Woods 281 (68-74-74-65)
11. Brad Faxon 281 (70-70-71-70)
12. David Duval 282 (67-71-72-72)
13. Joel Edwards 283 (69-71-71-72)

* Va guanyar en el desempat

HOQUEI SOBRE PATINS

El Barcelona referma el liderat amb un triomf a Areces (3-6)

Areces: El FC Barcelona continua el seu passeig per la lliga de divisió d'honor i va sumar la seva 14a victòria en derrotar a domicili l'Areces per un clar 3-6. L'avantatge dels blaugranes sobre el Liceo és de vuit punts. Avui es juguen l'Igualada-Mataró, el Reus-Vilafranca, el Vic-Blanes i l'Anoia-Liceo. D'altra banda, el resultat del Novara-Quevert, de la copa d'Europa, no va ser 10-1, sinó 7-8. La CERS va comunicar malament el resultat. / EL 9

CICLISME

Suspelen per quatre anys el suec Axelsson per consum d'EPO

Estocolm: El ciclista suec Nicklas Axelsson, de 29 anys, va ser suspès ahir per la Federació Sueca de Ciclisme a quatre anys sense participar a cap cursa professional per consum d'EPO. El mateix corredor havia admès haver pres aquesta substància de manera conscient: «La meua carrera professional ha acabat, m'he quedat a l'atur». Com a millor resultat, el suec tenia un tercer lloc en una Volta a Normandia. / EFE

NATACIÓ

El comitè de Barcelona 03 aprova el calendari

Barcelona: El comitè organitzador del mundial de Barcelona 03 aprovarà avui en assemblea general el calendari de competició i donarà el vistiplau a la mascota, tot i que encara no se'n revelarà la identitat. A la reunió s'oficialitzaran els horaris de les proves, el pla operatiu i es ratificarà el nomenament de coordinadors. L'assemblea actualitzarà el pressupost del mundial, que es manté en una mica més de 12.621.000 euros. / EFE

TENNIS

Costa i Moyà comencen la temporada amb mal peu

Van ser eliminats per dos jugadors provinents de la prèvia a Sydney

A Auckland, Fernando Vicente sí que va aconseguir superar la primera ronda

EL 9
Sydney (Austràlia)

El tennista lleidatà Albert Costa i el mallorquí Carles Moyà no han tingut sort en el seu debut oficial aquesta temporada en el circuit ATP i tots dos van quedar eliminats en la primera ronda de l'obert de Sydney, quan només resta una setmana perquè comenci el primer Gran Slam del 2002, el d'Austràlia. Moyà, que era el setè cap de sèrie i venia de guanyar el màsters estatal, va caure contra un jugador que havia superat la fase prèvia, el desconegut coreà Hyung-Taik Lee, que el va derrotar per 7-6 i 7-6 en gairebé dues hores.

Moyà va començar força bé però no va tenir continuïtat i, a més, la sort tampoc el va acompanyar ja que en els dos tie-breaks va perdre per un ajustat 7-5. Moyà havia guanyat el màsters estatal al Palau Sant Jordi anotant-se el setè i definitiu joc. Tampoc ha començat bé la temporada per a Albert Costa, que també va debutar a Sydney amb derrota. El jugador de Lleida va perdre contra un altre jugador de la prèvia, l'argentí Juan Ignacio Chela, per 6-0 i 7-6. En els altres partits de la jornada, el tercer favorit, el jove nord-americà

Kournikova, a la dreta, i els seus fans, ahir a Sydney, en el partit que va jugar contra Montolio. / EFE.

Kournikova elimina Montolio

Conchita Martínez va avançar ahir a la segona ronda del quadre femení del torneig de Sydney en desfer-se de la russa Elena Dementieva, per 6-4, 3-6 i 6-1. Martínez va començar jugant amb molta seguretat, però la russa va aprofitar el cansament de la jugadora aragonesa per igualar el matx. En el tercer i definitiu set, l'experiència de Martínez, un altre cop molt sòlida, va decidir. La catalana Àngels Montolio va caure contra la russa Anna Kournikova en dos sets (6-4 i 6-2). Amanda Coetzer, Alexandra Stevenson, Daniela Hantutxova i Anastasia Miskina també van guanyar els seus partits.

Andy Roddick va desfer-se del tennista local Andrew Ilie. El veterà Wayne Ferreira, que va haver de jugar la fase prèvia, també va superar la primera eliminatòria en derrotar el cinquè favorit, Arnaud Clement.

En el torneig d'Auckland, el tennista de Castelló Fernando Vicente va classificar-se per a la segona ronda en vèncer l'argentí Franco Squillari per 6-3 i 6-2.

TENNIS

Mantilla, número 2 del món

MARC SALGAS
Barcelona

El tennista català Fèlix Mantilla ha començat la temporada ocupant la segona posició de la cursa de campions del circuit ATP després de la primera setmana de joc. Mantilla va arribar dissabte fins a la final del torneig de Doha, on va acabar perdent contra el marroquí Younes el Aynaoui. Gràcies a aquesta final el català, que va acabar la temporada com a 4è

del món, ha sumat 35 punts que l'han situat en la segona posició de l'ATP, compartida amb l'argentí Guillermo Cañas i el britànic Tim Henman, guanyadors dels tornejos de Chennai i Adelaide respectivament.

La primera classificació oficial del 2002 està encapçalada per El Aynaoui amb 50 punts després de la victòria a Doha. En aquesta primera taula classificatòria destaca, sobretot, la cinquena posició del tennista tailandès Paradorn Srichaphan, que va acabar la temporada en una discreta 112a posició. Srichaphan suma 24 punts gràcies a la final que va assolir a Chennai.

Entre els deu millors de l'any destaca un altre tennista marroquí, Hicham Arazi, que es troba en el vuitè lloc amb 15 punts. Precisament el Marroc serà el proper rival de la selecció estatal de tennis en la primera ronda de la nova edició de la copa Davis, que tindrà lloc entre el 8 i el 10 de febrer.

Entre els deu millors de l'any destaca un altre tennista marroquí, Hicham Arazi, que es troba en el vuitè lloc amb 15 punts. Precisament el Marroc serà el proper rival de la selecció estatal de tennis en la primera ronda de la nova edició de la copa Davis, que tindrà lloc entre el 8 i el 10 de febrer.

Mantilla va ser finalista a Doha. / EFE

TENNIS. ATP TOUR

Cursa de Campions

1. Y. El Aynaoui (Mar)	50
2. G. Cañas (Arg)	35
2. T. Henman (GB)	35
2. F. Mantilla (Cat)	35
5. M. Philippoussis (Aus)	24
5. P. Srichaphan (Tha)	24
7. R. Schuettler (Ale)	22
7. B. Ullrich (Txe)	22
9. H. Arazi (Mar)	15
9. K. Kucera (Esl)	15
9. B. Martín (Cat)	15

Lista d'entrades

1. L. Hewitt (Aus)	4.365
2. G. Kuerten (Bra)	3.855
3. A. Agassi (EUA)	3.520
4. I. Kafelnikov (Rus)	3.090
5. J. C. Ferrero	3.040
6. S. Grosjean (Fra)	3.040
7. P. Rafter (Aus)	2.785
8. T. Henman (GB)	2.200
9. T. Haas (Ale)	2.150
10. P. Sampras (EUA)	1.940

WTA TOUR

1. L. Davenport (EUA)	4.902
2. J. Capriati (EUA)	4.892
3. V. Williams (EUA)	4.326
4. M. Hingis (Sui)	3.944
5. K. Clijsters (Bel)	3.265
6. S. Grosjean (Fra)	3.040
7. J. Henin (Bel)	2.901
8. J. Dokic (Ug)	2.780
9. A. Mauresmo (Fra)	2.765
10. M. Selés (EUA)	2.306
17. A. Sánchez	1.548
23. A. Montolio	1.035

GOLF

Rànquing mundial

1. T. Woods (EUA)	15,67
2. P. Mickelson (EUA)	9,16
3. D. Duval (EUA)	7,98
4. E. Els (SAF)	6,99
5. D. Love III (EUA)	6,02
6. S. García (Esp)	5,86
7. D. Toms (EUA)	5,83
8. V. Singh (Ind)	5,60
9. D. Clarke (Irl N.)	5,03
10. R. Goosen (SAF)	4,93

PGA Tour

1. S. García	720.000\$
2. D. Toms (EUA)	430.000
3. K. Perry (EUA)	275.000
4. J. Furyk (EUA)	196.000
5. M. Calcavecchia	160.000
6. F. DiMarco (EUA)	150.000
7. S. McCarron (EUA)	150.000
8. S. Verplank (EUA)	130.000

CICLISME. UCI

Rànquing Elit

1. E. Zabel (Ale)	2.387
2. E. Dekker (Hol)	2.026
3. D. Rebellin (Ita)	1.977
4. L. Armstrong (EUA)	1.713
5. G. Simoni (Ita)	1.704
6. J. Ullrich (Ale)	1.690
7. M. Boogerd (Hol)	1.522
8. Ó. Sevilla	1.493
9. P. Bettini (Ita)	1.491
10. F. Casagrande (Ita)	1.416

Elit femení

1. A. Milward (Aus)	733
2. J. Arndt (Ale)	684
3. M. Melchers (Hol)	655
4. Z. Stahurskaia (Blr)	537
5. N. Brandli (Sui)	532

EL TEMPS MORT
JOAN CREUS

Manel Comas té feina

LA PASSIVITAT DE BEARD. El DKV Joventut va ser la gran decepció de la jornada. Si l'últim dia deia que la seva assignatura pendent era millorar en els finals de partit igualats, ara n'hi podem afegir una altra: li costa molt guanyar fora de casa, fins i tot contra equips febles com el Gijón, l'últim. Tanoka Beard compleix estadísticament (punts i rebots), però a les estadístiques hi ha coses que no es mesuren. Per exemple la defensa. Es comporta molt passiu en aquest aspecte del joc i els atacants s'inflen de fer punts. Recordo, sobretot, que en el partit contra el Caprabo, Bramlett va arribar fins als 30 punts, davant la poca oposició del pivot del DKV. Coneixent Manel Comas la setmana serà llarga per als jugadors, però aquests han de fer un front comú per guanyar el Fuenla i esgotar al màxim les aspiracions d'anar a la copa.

SAN EMETERIO. Qui no té problemes és el Barça, que continua en la seva línia ascendent. Els seus rivals directes van aflluixant i el Fórum no va oposar resistència. Vam tenir la sort de veure Fernando San Emeterio (17 anys). Intel·ligent, llest, tècnic. Juga de dos, però pot fer-ho en altres posicions. Ben aviat serà un gran jugador. El Barça es pot consolidar com a líder a Màlaga i distanciar-se dels seus perseguidors.

NERVIS A CÀCERES. El Caprabo Lleida ho tenia molt difícil contra el Real Madrid, ferit. Era el primer partit del nou americà Ruffin. Va estar de pega. No passa res. Se li ha de donar temps. Això Edu Torres i els dirigents de la Terra Ferma ho tenen clar. De ben segur que veurem Ruffin a més nivell jugant contra el Càceres. L'equip d'Alfred Julbe està nerviós des de l'inici del campionat. Han fet molts canvis de jugadors i han perdut la calma. Quan això passa sempre se'n surt malparat.

SASSER I KEEFE. El Casademont va aprofitar el dia i va cap amunt. Sasser és un guanyador; Keefe, un líder, els estatals tenen experiència i Trifon està trobant la manera de combinar dos jugadors importants: Moraga (rebots, intimidació) i Sekunda (tècnicament molt bo però que llança massa vegades a cistella i pot desequilibrar l'equip). La «ratxa» podria continuar contra el Fórum, però compte, no serà l'equip del Palau.

EL FUTUR DEL BÀSQUET. Quan arriben les festes nadalenques el calendari està farcit de concentracions i campionats de categories inferiors. En des-

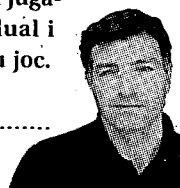
taçaré uns quants. A Guadalajara i Madrid nois i noies nascuts el 88 i 89, que ja comencen a destacar. Els joves catalans i catalanes són una part important en aquests nivells. El campionat autonòmic cadet, a Santander, va ser un passeig per a les dues seleccions, demostrant que aquí és on millor es treballa. Apunteu aquests noms: Puigarnau (base elèctric), Sobrepera, Fontet i Xavi Rey (87) i les noies Farfán, Cruz, etc. En júnior hi va haver dos esdeveniments de gran nivell. Primer, el torneig internacional de se-

Tanoka Beard ha de millorar en defensa. / T.M.

leccion d'Onil (Alacant). Va guanyar la selecció estatal. Alt ritme de joc, amb molts contraatacs i la defensa més forta que jo he vist en aquesta categoria. Els catalans, tots molt bé: Guzmán —quin base!— i el vigatà Ortega, tots dos del Joventut; Ramon España (Barcelona) i Miquel Feliu, de la Unió Manresana. Segon, el torneig de l'Hospitalet. És un clàssic que cap aficionat es pot perdre (23 edicions). La final va agradar a tothom. L'eslovè Lorbek, designat millor jugador del campionat, aviat farà companyia a Gasol a l'NBA. Els bessons Urtaun, del Segle XXI País Basc, van demostrar per què els grans equips ACB van darrere d'ells. Són jugadors amb molta tècnica individual i amb una gran intensitat en el seu joc.

Joan Creus
Exjugador

LA FIGURA

ARTURAS KARNISOVAS (FC Barcelona)

L'aler lituà, com tot el Barça, va estar a un gran nivell. Fa fer més punts que minuts va jugar i no va fallar res. 111 de 2, 414 en triples i 10/10 des de la personal. Perfecte.

MINUTS
23

PUNTS
24

TIRS
10/10

EL CINC IDEAL DE LA JORNADA

Pedro ROBLES
16 punts
7/10 tirs

Cris CORCHIANI
19 punts
7 faltes sofertes

Antonio GRANGER
35 punts
9/13 tirs de 2

Derrick ALSTON
22 punts
9 rebots

Danya ABRAMS
18 punts
6 rebots

L'EQUIP

GIJÓN

L'equip d'Astúries va derrotar amb totes les de la llei el DKV Joventut i va aconseguir així la seva segona victòria de la lliga. La primera havia estat a la primera jornada.

ELS RÈCORDS

- Punts
M. Garnett (Estudiantes) 45
- Rebots
Tanoka Beard (Joventut) 21
- Triples
M. Garnett (Estudiantes) 9
- Assistències
D. Brabender 13
- Tirs lliures
J. Rodríguez (Gijón) 18

LES ESTADÍSTIQUES

► Punts		► Tirs de 2	
A. Granger (S. Fernando)	23	F. Oberto (Tau)	68,97
V. Perasovic (Fuenlabrada)	21,4	Z. Tabac (Real Madrid)	66,67
J. Ward (Granada)	20,53	B. Hopkins (Pamesa)	66,43
T. Beard (Joventut)	20,07	E. Rentzias (Barcelona)	64,38
► Rebots		► Triples	
T. Beard (Joventut)	11,27	M. Sonko (Unicaja)	51,52
A. Keefe (Casademont)	10,33	R. Montañez (Fórum)	50
O. Junyent (Granada)	10,07	A. Okulaja (Barcelona)	46,34
R. Garcés (Fórum)	9,2	N. Ekonomou (Barcelona)	46,34
► Assistències		► Tirs lliures	
E. Bennett (Tau)	5,43	N. Ordín (Granada)	95,83
D. Brabender (Canàries)	5,07	J. Lleal (Càceres)	92,45
C. Marco (Fórum)	4,87	R. Grimau (Caprabo)	92,31
J. Rodríguez (Gijón)	4,67	D. Brabender (Canàries)	91,18

EL MILLOR CATALÀ

ORIOI JUNYENT (Granada)

Absolutament decisiu en el triomf del seu equip a la pista del Càceres. 70-90. Està jugant a un nivell excel·lent durant tot l'any i, juntament amb Scott i Ward, han d'assegurar la permanència del seu equip a l'ACB.

REBOTS
16

PUNTS
15

ASSIST.
4

«Els Grizzlies són el pitjor equip de la lliga»

Williams ahir (derrota contra els Sonics, 77-89) va explotar: «Poseu-ho com a titular»

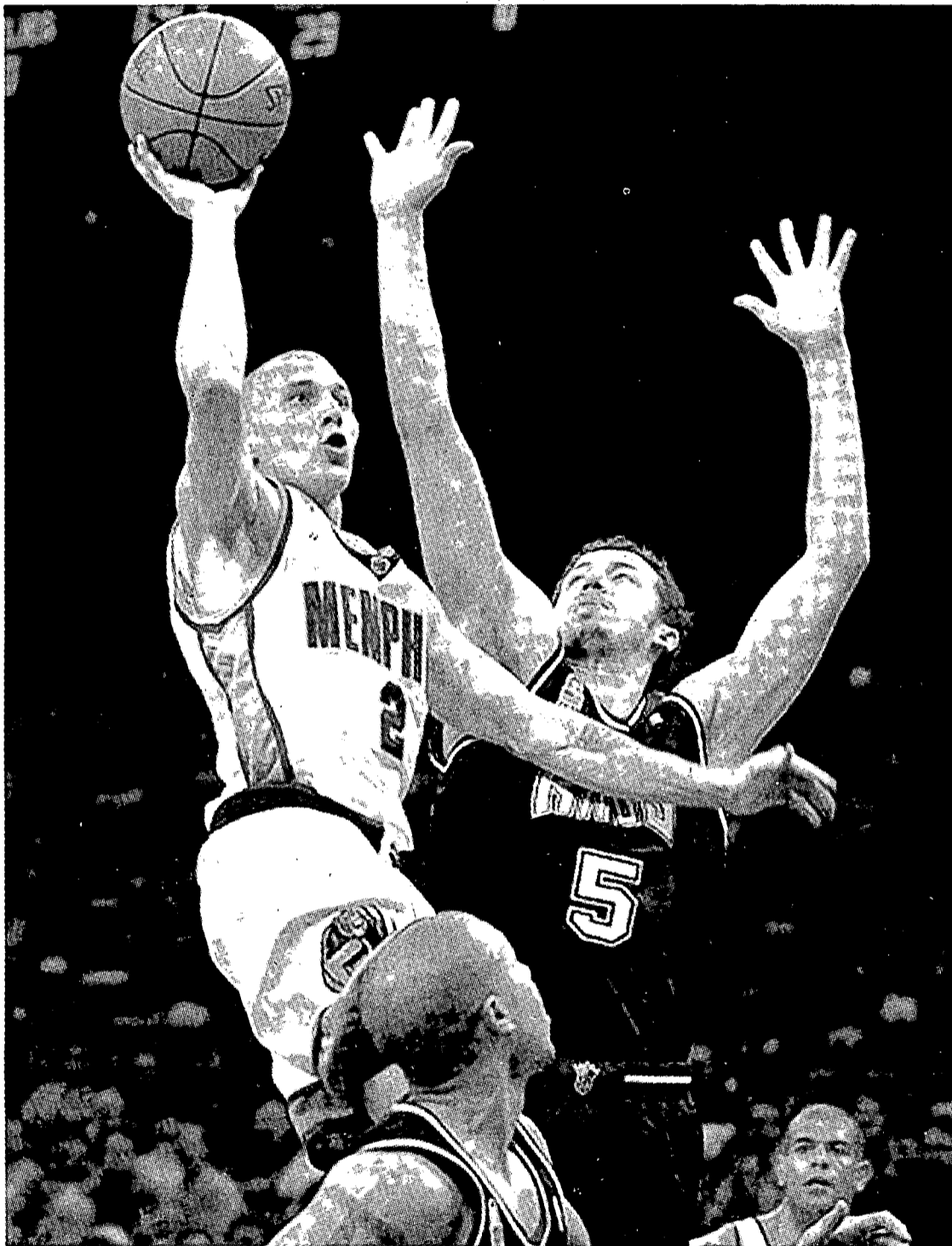
A l'oest, on Memphis juga el 60% dels seus partits, cap conjunt és més desastre tirant

JORDI PLA
Barcelona

Si un jugador de la lliga ACB, o de qualsevol lliga europea, ho hagués afirmat amb una rotunditat d'aquest estil, definitiva, segurament hauria jugat el seu darrer partit amb l'equip. Que si és una falta de respecte, que si és un traïdor, que aquestes coses se solventen als vestidors, i tot això que ja sabem. Sentències, vaja, d'aquestes que només serveixen per ocultar les febleses ruboritzants (que vénen a ser, als esports d'equip, realitats de perdedors). A l'NBA, una frase així, el mes de gener es resol amb un lacònic «és la frustració per la derrota». I a entrenar-se, que demà tornem a jugar.

Només hi ha en tota la lliga quatre equips que facin menys punts que els Grizzlies (90,2, amb un percentatge, calamitos, del 41,5%, el segon més dolent) —per bé que tres d'aquests quatre trabucs de diada estan entre les cinc millors defenses de la lliga—. Els Grizzlies no; ells tenen una defensa que fa riure i que rep gairebé 97 punts per partit i que només deixa els rivals amb un percentatge de camp del 46,2% —en aquest punt, només hi ha dues colles més innocents a tota l'NBA—. A més, perden quasi 16 pilotes per partit (el 5è pitjor) i, directament, són l'equip que permet que els agafin més rebots, fregant els 47 cada nit. I si només ens fixem en els equips de conferència, veurem que cap, absolutament cap altre, tira pitjor de 2, de 3 i des de la personal. Impossibles.

Les victòries (després de l'All Star seran a preu d'or) i les derrotes acumulades per Memphis no donen del tot la raó a Williams, però, amb partits com el d'aquesta passada jornada contra Seattle, aviat ho faran. De fet, el partit ha sigut un de tants altres, dolent de l'equip i acceptable i efectiu per part de Gasol (16 punts, 8 rebots i 2 taps). Preocupant, perquè no deixa de ser un paràgraf més de l'amargor quotidiana de Gasol a l'NBA.

El base filigrana de Memphis abans de fer dos punts al seu antic equip. / J.P.

Els Lakers i els Kings excel·leixen, una jornada més

Els Lakers van aconseguir a Toronto un nou triomf, un més, aquesta vagada per 89-109. Com sempre que juguen, els protagonistes van tornar a ser Kobe Bryant i Shaquille O'Neal; el primer amb 31 punts i el pivot amb 24. A més, aquest cop Samaki Walker (jugador que, com tants altres, Phil Jackson ha recuperat de l'oblit) va col·laborar amb 13 punts i 10 rebots. Dels Raptors cal destacar novament Vince Carter, amb 24 punts. Excepte el primer quart, amb 28-19 per al Toronto, els Lakers van dominar el partit. I continuen primers (24-6), això sí, amb

Sacramento a tocar (26-9). Els Kings van assolir el seu setè triomf seguit davant dels Bucks, un dels equips poderosos de l'est, per 115-101. El Milwaukee (que encadena 4 derrotes seguides, amb Cassell i Robinson encara lesionats) va sucumbir a una nova exhibició ofensiva dels Kings: Webber va sobresortir, amb una lliçó de 28 punts, 12 rebots i 10 assistències, i Stojakovic (amb 29 i 7 triples de 10) va escriure el punt seguit. Finalment, els Heat de Pat Riley sembla que es desperten: 92-84 als Warriors i tercera victòria seguida. / J.P.

NBA

Raptors-Lakers	89-109
Grizzlies-Sonics	77-89
Heat-Warriors	92-84
Kings-Bucks	115-101

FEDERACIÓ EST DIVISIÓ ATLÀNTIC

EQUIP	PJ	PG	PP
Nets	33	21	11
Celtics	32	20	12
Wizards	31	17	14
Magic	35	17	18
Knicks	32	14	18
Sixers	33	14	19
Heat	31	8	23

FEDERACIÓ EST DIVISIÓ CENTRAL

EQUIP	PJ	PG	PP
Bucks	31	18	13
Pacers	35	20	15
Raptors	33	18	15
Pistons	31	16	15
Hornets	32	14	18
Cavaliers	33	13	20
Hawks	32	12	20
Bulls	32	6	26

FEDERACIÓ OEST DIVISIÓ MITJÀ

EQUIP	PJ	PG	PP
Spurs	31	23	8
Timberwolves	32	23	9
Mavericks	33	22	11
Jazz	33	17	16
Nuggets	31	10	21
Rockets	33	10	23
Grizzlies	33	9	24

FEDERACIÓ OEST DIVISIÓ PACÍFIC

EQUIP	PJ	PG	PP
Lakers	30	24	6
Kings	35	26	9
Clippers	33	18	15
Suns	34	18	16
Sonics	33	17	16
Blazers	32	14	18
Warriors	34	12	22

Carter i O'Neal són fins ara els més votats per a l'All Star

Barcelona. Quan només queden sis dies per acabar les votacions per al proper cap de setmana de les estrelles, l'aler de Toronto Raptors Vince Carter i el pivot de Los Angeles Lakers Shaquille O'Neal dominen amb autoritat les votacions. A l'est, a més de Carter, a dia d'avui, formarien part del cinc inicial (escollit pels aficionats) Allen Iverson, Michael Jordan, Antoine Walker —entraria al lloc de Grant Hill, que el supera a les votacions però que està lesionat tot el que resta de temporada— i Dikembe Mutombo. Per l'oest, jugarien Steve Francis, Kobe Bryant, Kevin Garnett, Tim Duncan i Shaq. Els entrenadors serien Byron Scott (entrenador dels Nets i exjugador dels Lakers) a l'est i Phil Jackson (dels Lakers) a l'oest. / J.P.

QUÈ FAN, QUÈ DIUEN ENRIC MATARRODONA

Zidaneuromania

L'altre dia en aquest mateix diari en Martí Perarnau advertia del bombardeig mediàtic que ens caurà a sobre amb motiu del centenari blanc. No sé si aconseguiran fer aturar el futbol un dia a tot el món. De moment, però, ja

han començat a amortitzar el fixatge més car de l'història del futbol. Si Zidane cobrès drets d'autor per cada gol que li passen per la televisió, aquest cap de setmana hauria ingressat una bona piosada d'euros. I no només gràcies a les

cadena privada, sino sobretot de la pública TVE. El gol que va fer contra el Betis no només el varen passar una infinitat de vegades sino que va servir per obrir (x6) el telediari de l'endemà. No hi ha dubte que amb aquesta tropa (i tota l'altra, la política) li serà fàcil a Florentino Pérez liquidar tots els deutes.

LA TRIA

EUROSPORT 20.30

Torneig Maspalomas

Enfrontament entre el Kaiserlautern i el Feyenoord en el torneig internacional que se celebra a l'illa de Gran Canària. El Bayer Leverkusen i el Hèlsinborgs completen el cartell.

LA 2 21.30

Ral·li

Arras-Madrid-Dakar

Mitja hora dedicada al resum de la jornada, als protagonistes més destacats i a les imatges més espectaculars del mític ral·li Arras-Madrid-Dakar, o senzillament, el Dakar.

Canal+ 02.00

Grizzlies-Raptors

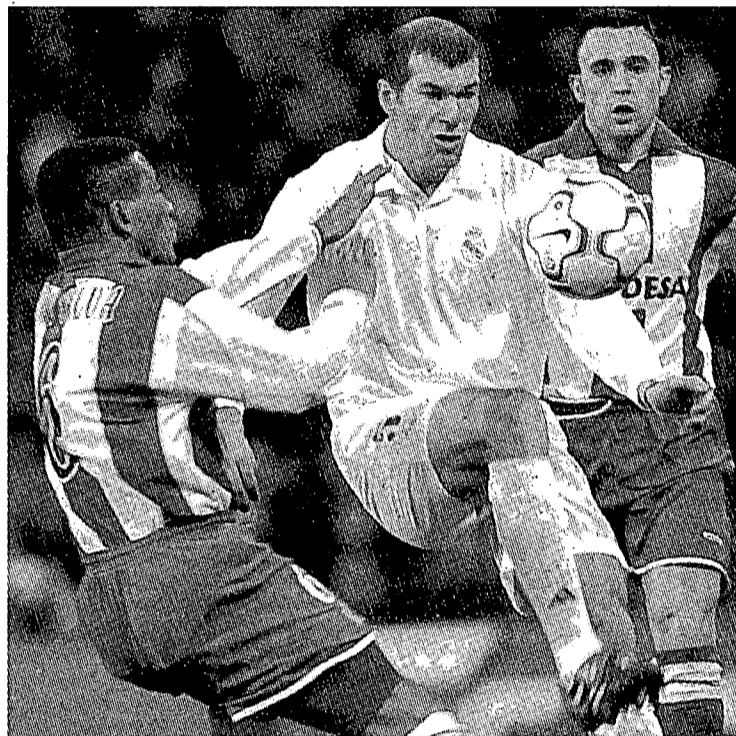
En directe des de la Piràmide la retransmissió del partit que enfrontarà els Memphis de Pau Gasol a un dels millors equips de l'NBA d'aquesta temporada, els Toronto Raptors de Vince Carter.

Televisió de Catalunya s'aboca a la copa del Rei

EL 9

Barcelona

TV3 ha preparat per a aquesta setmana i la que ve una àmplia cobertura per cobrir la informació dels quarts de final de la copa del Rei. En total la cadena catalana retransmetrà quatre partits d'aquesta fase de la competició, dos avui i demà passat i dos més la setmana vinent. El primer dels partits retransmesos serà el que es disputa avui entre els dos equips de primera divisió de la capital de l'Estat (Real Madrid i Rayo Vallecano) que s'enfronten a l'estadi Santiago Bernabeu a partir de dos quarts de deu de la nit. Demà el protagonista serà el Figueres, l'equip que s'ha convertit en la revelació del torneig després d'haver eliminat el FC Barcelona i l'Osasuna, tots dos de primera divisió. L'equip de l'Alt Empordà s'enfrontarà en el partit d'anada en camp forà contra el Còrdova. La tornada dels quarts de final entre aquests dos equips es disputarà el dia 16 de gener a l'estadi de Vilatenim i també serà retransmès per

Zidane intenta controlar la pilota en el partit contra el Dépor de dissabte. / EFE

TV3. El dia abans, el 15 de gener, els aficionats catalans podran veure el partit entre l'Athletic de Bilbao i el Vila-real, també de la mateixa fase de la copa del Rei.

El futbol s'ha convertit en el màxim proveïdor d'audiència

de la cadena pública catalana. Sense anar més lluny, dissabte passat el partit que TV3 va retransmetre entre el Madrid i el Deportivo, amb victòria de l'equip blanc, va ser el programa més vist a Catalunya aquell dia, amb 882.000 espectadors.

Els millors moments esportius de l'any a Teledeporte

Barcelona. Com ja és habitual, la cadena Teledeporte dedica una part de la programació a recordar els millors esdeveniments esportius de l'any 2001. Entre els més destacats d'avui cal ressaltar la final de la lliga mundial de voleibol entre el Brasil i Itàlia i el tercer partit de la final de la lliga estatal d'hoquei patins entre el Barça i el Vic. / EL 9

Canal Satélite Digital retransmetrà la copa d'Àfrica

Barcelona. La plataforma digital de Canal+ emetrà del 19 de gener al 10 de febrer la copa d'Àfrica pel canal temàtic Eurosport i els tres canals àrabs que es poden sintonitzar en obert (RTM 1 marroquina, EST 1 egípcia i TV7 de Tunísia). Els partits es podran veure cada dia en directe en els canals àrabs a partir de les 15:00. / EL 9

CANAL BARÇA

14.00 Camp Nou Vespre.
14.30 Magazine Lliga ULEB.
15.00 Camp Nou Migdia.
15.30 Magazine Lliga ULEB.
16.00 Camp Nou Migdia.
16.30 Tiempo de juego. Futbol: 1ª divisió. FC Barcelona-Real Saragossa.
18.15 Tiempo de juego. Bàsquet: Lliga ULEB. FC Barcelona-Olimpia.
20.00 Camp Nou Vespre.
20.30 Reportatge.
21.00 Camp Nou Vespre.
21.30 Magazine Lliga ULEB.
22.00 Tiempo de juego. Futbol aleví B: FC Barcelona-Horta.
23.15 Àlbum de oro. Copa UEFA: FC Barcelona-Sevilla.
01.00 Camp Nou Vespre.

EUROSPORT

08.30 Motor. Ral·li Dakar.
09.00 Futbol. Copa Antalya: Sturm Graz-Fenerbahce.
10.15 Esquí de fons.
11.00 All Sports: WATTS.
11.30 Esquí de fons.
13.00 Futbol. Copa Antalya: Sturm Graz-Fenerbahce.
14.30 Esquí. Copa del Món de salts.
16.30 Esquí de fons.
17.00 Esquí de fons.
17.45 Eurosportnews.
18.00 Esports extrem. Yoz Mag.
20.30 Futbol. Kaiserlautern-Feyenoord.
22.30 Motor. Ral·li Dakar.
23.00 Eurosportnews.
23.00 Futbol. Copa Antalya: Sturm Graz-Fenerbahce.
00.45 Motor. Ral·li Dakar.
01.15 Eurosportnews.
01.30 Fi d'emissió.

SPORTMANIA

08.00 NHL. Boston-Toronto.
10.00 Futbol. Inter-Lazio.
12.00 NBA. Memphis-Seattle.
14.00 Futbol. El dia després.
15.25 Notícies.
15.30 Futbol. Madrid-Deportivo.
17.15 Bàsquet. Lliga ACB: Fuenlabrada-Estudiantes.
18.00 Notícies.
18.05 Bàsquet. Lliga ACB: Fuenlabrada-Estudiantes.
19.15 NFL. Baltimore-Minnesota.
21.00 Notícies.
21.05 NFL. Baltimore-Minnesota.
22.30 Golf.
00.30 Notícies.
01.00 NHL. Columbus-Nashville.
03.00 Futbol. Betis-València.
04.45 Boxa.
06.00 Futbol. Atalanta-Chievo.

TELEDEPORTE

09.50 Avanç programació.
10.00 Cabecera.
10.01 Notícies.
10.10 Lo mejor del año 2001. Motociclisme.
13.15 Lo mejor del año 2001. Hoquei patins.
14.50 Lo mejor del año 2001. Gimnàstica rítmica.
17.20 Lo mejor del año 2001. Futbol sala.
18.45 Lo mejor del año 2001. Voleibol.
20.20 El partido del siglo. Capítol XIX: Platini.
20.55 Lo mejor del año 2001. Hípica.
23.30 Polideportivo 2002.
00.00 Motor. Ral·li Dakar.
00.25 Lo mejor del año 2001. Futbol americà.
03.15 Motor. Ral·li Remus.
04.00 Cabecera.

FUTBOL TOTAL

07.00 Cardiff City-Leeds United. FA Cup. tercera ronda.
09.00 Real Madrid-Atlético de Madrid. Torneig Madrid 2012.
11.00 PSG-Mónaco. Lliga francesa. jornada 20.
13.00 Aston Villà-Manchester United. FA Cup. Tercera ronda.
15.15 Real Madrid-Deportivo de la Corunya. Lliga espanyola. Jornada 19.
17.15 Barcelona-Saragossa. Lliga espanyola. Jornada 19.
19.30 90 minutos Europa.
21.00 Betis-València. Lliga espanyola. Jornada 19.
23.00 Watford-Arsenal. FA Cup. Tercera ronda.
01.00 Stoke-Everton. FA Cup.
03.00 Cardiff City-Leeds United. FA Cup. Tercera ronda.
05.00 Aston Villa-Manchester United. FA Cup. Tercera ronda.

TAROT
Sentimental

No permetis que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón

906 422 200

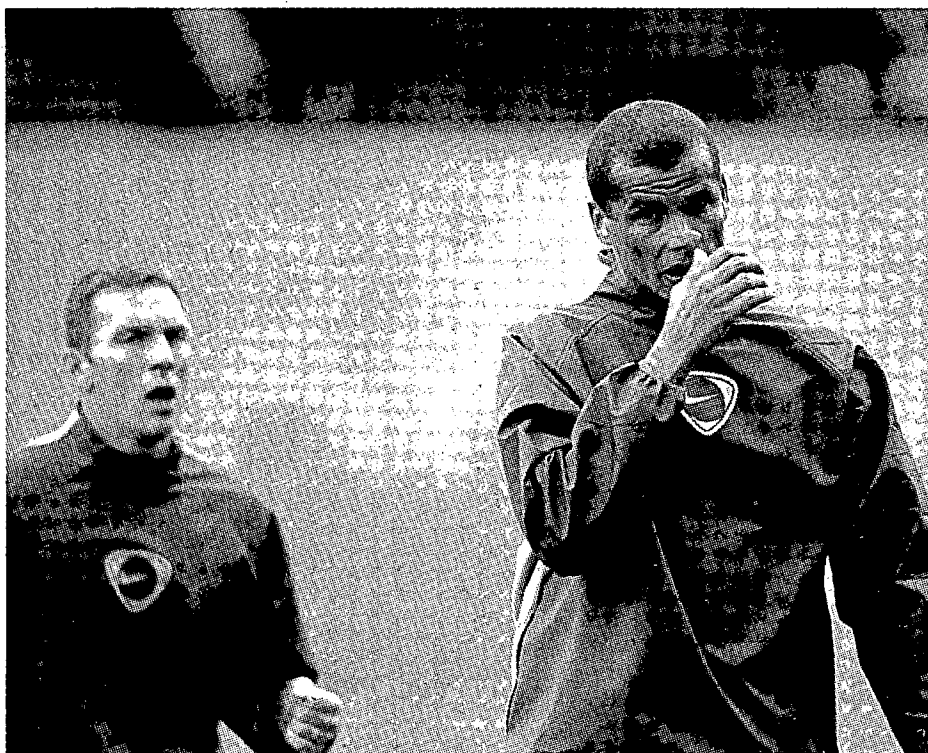
ASSEGUT AL SOFÀ
JOSEP MARIA FONALLERAS

El plat de merenga

La selecció catalana de futbol viu en un cercle viciós que, de tan pervers, esgarrifa. Per tal que es pugui fer evident la seva existència està obligada a jugar, almenys un cop l'any, un partit di-guem-ne oficial. Com que el calendari i les circumstàncies no donen per més, aquest partit (que és un únic partit i es converteix, doncs, en un partit emblemàtic) s'aprofita per muntar una festa paral·lela com a preàmbul i justificació. Preàmbul, que passa a ser —per descomptat— festiu; i justificació, perquè el partit, més enllà de la transcendència esportiva, s'acaba convertint en un acte de manifestació política. El cercle es tanca quan som capaços d'analitzar que partits com aquests de Nadal han de ser necessàriament així i que mentre hi hagi partits d'aquesta mena la cosa no passarà de la més gloriosa i nacionalista costellada. Per demostrar que hi som hem de fer soroll i mentre hi hagi tanta fressa l'endrega sempre quedarà pendent per un altre dia.

En aquestes circumstàncies, les declaracions de Rivaldo diuen molt més de la seva ingenuïtat i de la seva mala traça (a la manera dels actors còmics que fiquen la pota i acaben empastifats de merenga) que no pas d'una hipotètica mala fe contra Catalunya. Tan fàcil que hauria estat per a ell anunciar que trobaria sensacional un partit entre la millor selecció del món (la seva) i la selecció del país que l'acull, i que la seva ànima estaria dividida entre la samarreta groga que el va veure néixer i les quatre barres que l'han vist consolidar-se com un futbolista d'elit! Tan fàcil que és fer demagògia i tan acostumats com

! RIVALDO, EMPASTIFAT. Les declaracions de Rivaldo sobre el possible partit entre el Brasil i la selecció catalana diuen molt més de la seva ingenuïtat i de la seva mala traça que no pas d'una hipotètica mala fe contra Catalunya.

estem a rebre-la amb entusiasme i a aplaudir-ne les conseqüències, per descomptat lacrimògenes! Rivaldo no calia que parlés d'Espanya per fer evident una realitat inqüestionable: que si Brasil perd contra la Roma o contra Catalunya, el prestigi perd punts perquè en el món del futbol una selecció nacional oficial (i no un club o una colla d'amics) és el punt de referència del futbolista que vol guanyar la Bota d'Or i que vol passar, doncs, a la història.

En aquest exercici inútil de sinceritat,

Rivaldo rep el plat del gag de pallasos en tot el rostre. Quants dels que ara participen en el partit emblemàtic, en la cruïlla dolorosa d'haver de decidir entre ser suplents amb una selecció cap de sèrie com l'espanyola o jugar de titulars amb un equip que (encara) no té pedigrí, acabarien triant i, si és que es pot dir així, traint? Quants serien tan il·lusos de rebre avui una sotragada quan la batalla de la merenga encara no ha estat convocada?

Josep Maria Fonalleras. Escriptor

LA SETMANA

► DIMARTS 8

Motor. Ral·li Dakar. 10a etapa.
Atar-Tiyikia
Tennis. Torneig de Sydney, Auckland, Hobart i Canberra
Futbol. Copa del Rei. Quarts de final. Anada

► DIMECRES 9

Futbol. Copa del Rei. Quarts de final. Anada
Bàsquet. Eurolliga. 10a jornada
Motor. Ral·li Dakar. 11a etapa.
Tiyikia-Tichit
Tennis. Torneig de Sydney, Auckland, Hobart i Canberra

► DIJOUS 10

Waterpolo. Partit amistós entre Catalunya i Suècia a la piscina Sant Jordi.
Bàsquet. Eurolliga. 10a jornada
Motor. Ral·li Dakar. 12a etapa.
Tichit-Tichit
Golf. Circuit europeu. Obert de Sud-Àfrica
Tennis. Torneig de Sydney, Auckland, Hobart i Canberra

► DIVENDRES 11

Motor. Ral·li Dakar. 13a etapa.
Tichit-Kiffa-Dakar
Tennis. Torneig de Sydney, Auckland, Hobart i Canberra
Golf. Circuit europeu. Obert de Sud-Àfrica
Bàsquet. Copa de la Reina.

► DISSABTE 12

Futbol. Lliga. 20a jornada
Bàsquet. Lliga ACB. 16a jornada
Bàsquet. Copa de la Reina.
Futbol de sala. Divisió d'honor. 16a jornada
Motor. Ral·li Dakar. 13a etapa.
Tichit-Kiffa-Dakar
Motor. Copa del món de trial indoor. Coblença
Golf. Obert de Sud-Àfrica
Tennis. Torneig de Sydney, Auckland, Hobart i Canberra
Voleibol. Lliga Acevol. 17a jornada

Esquí alpi. Copa del món. Descens masculí a Wengen i femení a Saalbach

► DIUMENGE 13

Futbol. Lliga. 20a jornada
Bàsquet. Lliga ACB. 16a jornada
Bàsquet. Copa de la Reina
Rugbi. Copa del Rei
Motor. Ral·li Dakar. 14a etapa.
Dakar-Dakar
Golf. Obert de Sud-Àfrica
Tennis. Torneig de Sydney, Auckland, Hobart i Canberra
Esquí alpi. Copa del món. Eslalom masculí a Wengen i femení a Saalbach

► DILLUNS 14

Tennis. Obert d'Àustràlia

► FUTBOL 1A DIVISIÓ

EQUIP	PUNTS	PROPERA JORNADA
★ 1 Real Madrid	35	Betis-Màlaga
★ 2 Deportivo	33	Diumenge (17.00, PPV)
★ 3 València	33	Real Madrid-València
★ 4 Celta	32	Diumenge (20.00, C+)
● 5 Athletic	31	Valladolid-Deportivo
● 6 Betis	31	Diumenge (17.00, PPV)
7 Barcelona	30	Las Palmas-Mallorca
8 Alavés	30	Diumenge (18.00, PPV)
9 Sevilla	27	Athletic-Real Sociedad
10 Valladolid	25	Dissabte (21.30, TV3)
11 Las Palmas	24	Alavés-Tenerife
12 Màlaga	24	Diumenge (17.00, PPV)
13 Espanyol	24	Celta-Osasuna
14 Saragossa	23	Diumenge (17.00, PPV)
15 Vila-real	22	Vila-real-Rayó
16 Osasuna	22	Diumenge (17.00, PPV)
17 Tenerife	21	Barcelona-Sevilla
▼ 18 Mallorca	20	Diumenge (17.00, PPV)
▼ 19 Real Sociedad	19	Saragossa-Espanyol
▼ 20 Rayó	13	Diumenge (17.00, PPV)

► BÀSQUET LLIGA ACB

EQUIP	VICTÒRIES	PROPERA JORNADA
1 Barcelona	13	Breogán-Tau
2 Unicaja	12	Dissabte (19.15)
3 Tau	11	Gijón-Canàries
4 Real Madrid	11	Dissabte (19.00)
5 Pamesa	10	Real Madrid-Cantabria
6 CS Fernando	9	Diumenge (12.30)
7 Fuenlabrada	8	Lleida-Càceres
8 Breogán	8	Dissabte (20.45)
9 Estudiantes	7	Juventut-Fuenlabrada
10 Joventut	7	Diumenge (18.00)
11 Fórum	7	Unicaja-Barcelona
12 Casademont	7	Dissabte (19.00, C+)
13 Lleida	7	CS Fernando-Pamesa
14 Granada	5	Diumenge (18.00, Spo.)
15 Canàries	5	Casademont-Fórum
16 Càceres	4	Diumenge (12.30, 33)
17 Gijón	2	Granada-Estudiantes
18 Cantabria	2	Diumenge (12.30)

► LA TRAVESSA

1 Betis-Màlaga
2 Real Madrid-València
3 Valladolid-Deportivo
4 Las Palmas-Mallorca
5 Athletic-Real Sociedad
6 Alavés-Tenerife
7 Celta-Osasuna
8 Vila-real-Rayó
9 Barcelona-Sevilla
10 Saragossa-Espanyol
11 Extremadura-Oviedo
12 Racing-Nàstic
13 Jaén-Atlético Madrid
14 Llevant-Albaceta
Ple al 15
15 Sporting-Xerez

EN XARXA

Motor. Ral·li Dakar
www.dakar.fr
Futbol
www.livescore.co.uk
Tennis
www.atp.com
www.sanexwtatour.com
www.ausopen.org
Esquí
www.fis-ski.com
Bàsquet
www.acb.com
www.basketv.com
www.euroleague.net

QUÈ SE N'HA FET?

QUIM FERNÁNDEZ]

«Mágico» González

EXJUGADOR DE FUTBOL

Mágico González va anar a parar a Cadis després de quedar inclòs a l'equip ideal del mundial del 1982 sense que la seva selecció, El Salvador, guanyés cap partit. Hi va jugar set anys i va tornar a casa per viure sense presses i dormir quinze hores al dia sense que ningú el despertés.

El dormilega. Ara que el futbol s'ha convertit en un exercici mercantil, com la majoria dels entretingiments, pensar que Mágico González no va jugar mai per diners provocaria un somriure paternalista a la gerència de qualsevol societat econòmica

esportiva. El futbol està tan rebotat que a les oficines se somriu perquè s'imaginien aquestes coses com un favor a l'empresa. S'equivocuen. Això és un favor als consumidors i, ara mateix, un record del que va significar la presència de l'home a qui Maradona considerava el millor jugador del món, en un dels equips més desmanegats de primera divisió. Mágico González no va anar a parar a Cadis per una casualitat. L'hi va conduir el destí. L'home que s'adormia al vestidor a les mitges parts, el que s'amagava a les cabines dels discjòqueis de les discoteques per despistar l'entrenador que el buscava de matinada, el que arribava durant el descans d'un partit i el guanyava tot

sol a la segona part, el que felicitaven els porters just després de marcar-los un gol, el que regalava les sabates a un perdulari i arribava descalç a casa, el que feia vint tocs amb un paquet de tabac i després se'l fumava, aquest havia de ser l'home que simbolitzés la importància relativa de l'esport professional.

El caliu de la rabassa de bruc. El record de Mágico González a Cadis és com el caliu d'una rabassa de bruc, dens, lent i perdurable, que es consumeix a poc a poc per assaborir-ne l'escalfor.

Aquest home no va tenir mai la intenció de passar a la història de res. Vivia bàsicament de nits, i treballava de futbolista. I fa encara no tres anys, el seleccionador del seu país el va reclamar per jugar un torneig amistós i l'any passat, amb més de quaranta anys, es va veure amb cor de jugar la final de la lliga Apertura d'El Salvador, amb el FAS, prim i grenyut com sempre, mal afaitat i callat com abans, amb el cap a un altre lloc, mal guarnit i, sobretot, elegant. I és curiós que després de guanyar l'últim títol, va marxar al seu barri de tota la vida i l'endemà no va anar a recollir la prima que li havien promès.

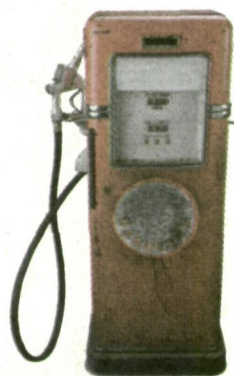
L'OBSCUR DEL RETRAT
J. M. SOLÉ I SABATÉ

Units som més forts

Els catalans, pel que fa a l'esport com en tantes altres coses, som d'una ingenuïtat que fa plorar. En futbol tenim més llicències federatives que ningú, som la potència del futbol estatal, però això no es nota en cap lloc. A primera només tenim dos equips: el Barça, que per no perdre la seva dimensió universal s'oblida sovint que la força d'un arbre està en les arrels, i l'Espanyol, que després d'anys de franquisme i de ser cua de lluç en directives sucursalitzades, ara opta de forma rigorosa per ser cap de sardina, però sense fer el pas definitiu de ser català de nom i de fets. El Barça, encara amb espasmes episòdics de *madriditis*; l'Espanyol, aïlladament amb síndrome de *madrifilia*. A segona no tenim cap equip consolidat i menys, equips ascensors a primera. Ciutats de menys pes que l'Hospitalet, Badalona, Tarragona, Lleida, Sabadell o Terrassa projecten el seu nom per les Espanyes. Nosaltres no. La culpa d'aquesta feblesa és nostra. Si anéssim tots a l'una, mantenint la necessària rivalitat interna, podríem fer com l'Athletic, la Real, l'Alavés i l'Osasuna: tenir presència igualitària. Això es nota en equips, àrbitres, directius i decisions, i aconseguir una federació catalana sobirana que parlés de tu a tu amb l'espanyola. El Madrid i l'Atlético s'entenen amb *centenaris* o timbes milionàries o per mantenir en la precarietat el Rayo. Nosaltres, pocs i mal avinguts. Això pot canviar si som conscients de la nostra força i de la dignitat del nostre orgull.

Jorge Alberto González Barilla. Va néixer el 13 de març del 1957 a San Salvador (El Salvador). Va ser jugador de l'Antel, el FAS (Futbolistas Asociados Santanecos), el Valladolid i, sobretot, del Cadis. Va formar part de l'equip ideal del mundial del 1982.

Josep M. Solé i Sabaté
és historiador i director de «Postres de música» a Catalunya Ràdio

Gasolina Gratis en contractar l'assegurança del teu cotxe*

* Promoció vàlida per a pòlisses a tot risc o a tot risc amb franquícia de nova contractació emeses entre el 2 de gener i el 31 de gener de 2002. Vals de gasolina de 40 Euros (6.655 Ptes.) bescanviabls a les gasolineres de Repsol, Campsa i Petronor. No acumulable a altres ofertes.

Demana pressupost sense compromís

902 30 30 30 • www.regal.es

 Regal Insurance Club
El Club dels Bons Conductors®